

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

Sociální dopady prostituce

bakalářská práce

Autor práce: Jana Baierová
Studijní program: Sociální politika a sociální práce
Studijní obor: Sociální práce ve veřejné správě

Vedoucí práce: PhDr. Martina Hrušková, Ph.D.

Datum odevzdání práce: 2. 5. 2013

Abstrakt

Slovo prostituce je výrazem pro to, co je také nazýváno sexem za peníze. Jedná se o práci nepodobnou žádné jiné, která naši společnost provází v podstatě již od jejího vzniku. Každý z nás má eticky zakódované monogamní chování, ale na druhou stranu tihne k promiskuitě a jeho chůčem je i pohlavní styk bez citové angažovanosti. Ženy nebo muži dostávají zapláceno za uspokojení sexuálních přání svých zákazníků. Prostituce je vnímána jako negativní patologický jev v naší společnosti. Kriminalizovat, reglementovat či legalizovat, to jsou otázky, které si v poslední době pokládala velmi často i Česká republika. Nicméně žádná z těchto forem vypořádání se s prostitucí nedokáže odstranit negativní doprovodné jevy a především sociální dopady, tak jak je vnímají samy ženy, živící se sexem za peníze, které byly předmětem zkoumání práce.

Cílem práce bylo zmapovat sociální dopady prostituce vzhledem k eventuelním specifikám Jihočeského kraje, a to především z pohledu sociální práce. Pro výzkum byla použita kvalitativní výzkumná strategie. Sběr dat byl proveden pomocí nestrukturovaných hloubkových narativních rozhovorů. Výzkumný soubor tvořilo 8 žen, které se živí sexem za peníze v luxusním erotickém podniku SYDNEY.

Výsledky výzkumu bylo možné nahlédnout do problematiky podnikové prostituce, pochopit motivaci žen k prostitučnímu chování, zmapovat jejich životní dráhy, odhalit úskalí prostituční kariéry a zjistit, jak vidí svou budoucnost. Společné vedoucí znaky, které vedly ke vzniku prostituční kariéry, byly takové, že komunikační partnerky vyrůstaly v narušeném prostředí primární rodiny, většina dosáhla středoškolského vzdělání, před vznikem prostituční kariéry a během ní je absence přítele nebo manžela, nedostatek financí a začátek prostituování na základě doporučení kamarádky.

Vývoj jejich kariéry charakterizují určitá specifika, která jsou taková, že každá z komunikačních partnerek pracuje pod přezdívkou, nesetkaly s násilím během své kariéry, typická je stálost zákazníků, většina žen pije alkohol při práci, jejich okolí neví o kariéře prostitutky, nemívají většinou děti, žádná z žen neposkytuje sexuální služby s oblibou, některé se bojí odhalení jejich identity, většina nemá strach z nákazy pohlavně přenosnou chorobou a typická je změna jejich role při práci s klientem.

Vnímání budoucnosti má společné znaky v tom, že všechny komunikační partnerky chtějí s prací prostitutky jednou přestat, většina z nich ale chce ještě vydělat peníze, některé mají obavy, že nebudou moct sehnat práci a většina nemá zájem hledat žádného partnera.

Na základě rozhovorů a zodpovězení výše uvedených výzkumných otázek bylo možné charakterizovat sociální dopady podnikové prostituce, které jsou následující: nezdaněné příjmy prostitutek, požívání alkoholu a riziko závislosti, závislost na vysokém finančním příjmu, ztížená možnost nalezení vhodného partnera pro založení rodiny, problémy při hledání nového zaměstnání, psychická zátěž, promiskuitní chování, odloučení od domova a riziko nákazy pohlavně přenosné choroby.

Posledním zkoumaným jevem bylo, zda jsou si komunikační partnerky vědomy možností sociální práce a zda ji vnímají jako způsob pomoci. Z výsledků vyplynulo, že komunikační partnerky, vzhledem ke specifikám podniku a k jejich postavení, o pomoc terénní sociální práce zájem příliš nejeví. Služby využívat nepotřebují a komunikovat s pracovníky nechtějí. Ví ale, kde hledat pomoc a jak se s terénními pracovníky v případě potřeby spojit.

Práce může přispět k pochopení důvodů prostituování žen, přinese informace o tom, jak se vyvíjely životy komunikačních partnerek a v čem vidí pozitivní a negativní dopady této aktivity v sociální oblasti. Může pomoci odhalit markantní rozdíly ve formách prostituce a zmapovat specifika podnikové prostituce.

Abstract

The word “Prostitution” means something we also call “Providing sexual services for money”. It is an extremely old job that is not similar to any other job and it has been in our society since the very beginning. Every individual has an ethically coded monogamous behavior, on the other hand however, we tend toward promiscuity and our sexual desire is intercourse without any emotional attachments. Whether men or women, both get paid for their services while satisfying sexual needs of their customers. Prostitution is perceived as negative pathological phenomenon in our society. Penalize, supervise or legalize? These are questions that the Czech Republic has been asking very often lately. However, none of these forms will actually eliminate the negative effects that accompany prostitution. Especially social impacts and the way they are perceived by those women who make their living by providing sex for money, and that have been subject to this research.

The goal of my work was to describe the social impacts of prostitution considering the specifics of the South Bohemian region mainly from the point of view of social aspects. I have used qualitative strategy for my research. The data collection was carried out with the help of non-structured intense and depth interviews. The research group consisted of 8 women that make their living providing sexual services for money in luxurious erotic club called SYDNEY.

Results of this research provide possibilities as to how to look into the issue of prostitution, how to grasp on understanding of the women’s motivation toward their prostitution behavior, map out their live situations, discover difficulties of the prostitution carrier and find out how they see their future. Common characteristics that led to the formation of prostitution carrier have been such that the interviewed women grew in disturbed family environment; most of them graduated from high school prior their prostitution carrier, no boyfriend or husband, lack of finances and starting with the prostitution based on recommendation of their girlfriend.

Development of their carrier is characterized by certain specifics. Every one of them works under a nickname, they do not encounter any physical violence during their carrier and typical thing is having the same customers. Most of the women drink alcohol

during their work, neighborhood they live in does not know about their carrier as prostitutes, they usually have no children, none of the women provide the sexual services with pleasure, some are afraid to be identified, most of them are not afraid to get infected with sexual transmitted diseases and typical is change of their role while working with the client.

All of them want to quit their job as prostitute in the future. Most of them however, need to make money since they are afraid that they will not be able to find any other job and most of them are not interested to find a partner.

Based on the interviews and responses to the above mentioned questions it was possible to characterize the social impact in company prostitution that follow: untaxed income of prostitutes, drinking alcohol and risking addiction, addiction to high financial income, difficulties finding suitable partner to start family, difficulties finding a job, psychological stress, promiscuous behavior, separation from their home and risk to be infected with sexual transmitted diseases.

The last examined phenomenon was whether the women in question have been aware of the possibilities of social work and if they perceive this as an option. The result was that considering the specifics of their job and position, they are not very interested in some social work. They don't need to use the social services and they don't want to communicate with the social workers. They do however know where to seek the possible assistance and how to get in touch with the social workers.

This Thesis can help to understand reasons why are these women involved in prostitution, bring some light into the situation how their lives evolved and where they see positive and/or negative impacts of such activities in social field. It can also help to discover the striking differences in the forms of prostitution and describe specifics of prostitution.

Klíčová slova

Prostituce

Sociální dopady

Kariéra prostitutky

Peníze

Budoucnost

Keywords

Prostitution

Social impacts

Career of prostitute

Money

Future

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 2. 5. 2013

.....

Jana Baierová

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala své vedoucí bakalářské práce PhDr. Martině Hruškové, Ph.D., za cenné rady, připomínky, trpělivost, věnovaný čas a odborné vedení práce.

OBSAH

ÚVOD.....	12
1 SOUČASNÝ STAV PROSTITUCE.....	13
1.1 Prostituce	13
1.2 Současná situace v České republice a ve světě.....	14
1.3 Dějiny prostituce.....	16
1.4 Teorie, formy a rozdělení prostituce.....	18
1.4.1 Teorie prostituce	18
1.4.2 Formy prostituce	19
1.4.3 Rozdělení prostituce	21
1.4.4 Organizovaná prostituce	24
1.5 Právní aspekty prostituce	27
1.6 Motivace, příčiny a následky prostituce	29
1.6.1 Motivace k prostitučnímu chování	29
1.6.2 Příčiny vzniku prostituce	30
1.6.3 Následky prostituce.....	31
1.7 Sociální práce s prostitutkami.....	33
1.7.1 Přístupy sociální práce s prostitutkami	34
1.7.2 Metody sociální práce s prostitutkami	37
2 CÍLE PRÁCE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY.....	38
2.1 Cíl práce.....	38
2.2 Výzkumné otázky	38
3 METODIKA PRÁCE	39
3.1 Použitá metodika.....	39
3.2 Výzkumný soubor.....	40
3.3 Analýza dat	41
4 VÝSLEDKY	42
4.1 Specifika podnikové prostituce.....	42
4.2 Krátké kazuistiky komunikačních partnerek	44

4.3 Hodnocení výzkumných otázek.....	46
5 DISKUZE	58
6 ZÁVĚR	67
7 ZDROJE	69
8 PŘÍLOHY	73
Příloha 1: Přepis rozhovoru s Mgr. Danielem Jambrikovičem.....	73
Příloha 2: Přepisy rozhovorů s komunikačními partnerkami	74

ÚVOD

Prostituce je vnímána jako negativní patologický jev v naší společnosti. Ženy, které se živí sexem za peníze, jsou vystavovány mnohým zdravotním rizikům, psychickým i sociálním dopadům. Prostituce je však pořád zahalena velkými neznámými a lidé o této problematice nejsou dostatečně informováni. V současné době dochází k vytváření nových trendů v této branži. Rozvíjí se různé nové formy prostituce, a i když je to realita tvrzená stále kolem dokola, prostituce opravdu patří mezi nejstarší řemesla světa. Problémem však zůstává, že během uplynulých tisíce let, kdy jsme se s prostitutkami neustále setkávali, se nenašel jediný národ, který by se s ní dokázal vypořádat. Kriminalizovat, reglementovat či legalizovat, to jsou otázky, které si v poslední době pokládala velmi často i Česká republika. Nicméně žádná z těchto forem vypořádání se s prostitutkami nedokáže odstranit negativní doprovodné jevy a především sociální dopady, které byly předmětem zkoumání práce. Ženy provozující sex za peníze, se objevují ve všech vrstvách naší společnosti. Od žen z chudinských čtvrtí, které mnohdy nemívají ani základní vzdělání, jejichž život se točí kolem pasáků, a které trpí drogovou závislostí, se můžeme dostat až k vysokoškolsky vzdělaným kráskám, žijícím v luxusních pražských bytech, které si prostituováním řeší pouze svou finanční situaci.

Prostřednictvím bakalářské práce jsem se pokusila nahlédnout do problematiky podnikové prostituce, pochopit motivaci žen k prostitučnímu chování, zmapovat jejich životní dráhy, odhalit úskalí prostituční kariéry a zjistit, jak vidí svou budoucnost.

Hlubkovými narativními rozhovory jsem se snažila ve vyprávěních komunikačních partnerek odhalit a vymezit možné sociální dopady, které jsou vzhledem ke specifickým podnikové prostituce typické. Dále bylo cílem zjistit, jakým způsobem se komunikační partnerky staví k sociální práci, zda se s ní během praxe sexuální pracovnice setkaly, či zda jí vůbec vnímají jako přínosnou. Práce přispěje k pochopení důvodů prostituování žen, přinese informace o tom, jak se vyvíjejí životy komunikačních partnerek a v čem vidí pozitivní a negativní dopady této aktivity v sociální oblasti.

1 SOUČASNÝ STAV PROSTITUCE

1.1 Prostituce

Slovo "prostituce" (z lat. Prostitutio = ukazovat se, nabídka) je tradiční zavedený termín pro to, co je dnes často jednoduše nazýváno "sexuální práce". Toto neomalené a přímé označení může být upřímné, ale lidé, kteří ho používají, by měli chápat, že mluví o práci velmi zvláštního druhu. Ve skutečnosti se jedná o práci nepodobnou žádné jiné. Základní fakta jsou jednoduchá. Některé ženy a muži obvykle přijímají věcné odměny (peníze, dárky) výměnou za uspokojení sexuálních přání svých zákazníků (23).

Výraz prostitut nebo prostitutka, latinsky „prostituere“ se začal používat až v pozdním středověku. Označoval lidi, které si vydělávali sexem peníze. Mužský pohled na prostitutku zobrazuje ženu lačnicí po sexu. Prostituuující osoba nese riziko trvalého vyloučení ze společnosti (32).

„Prostituce bývá často označována jako nejstarší řemeslo světa. K tomuto přívlastku nepřišla neprávem. Těžko zjistíme, kdo své tělo první nabídl k rozkoši výměnou za odměnu, ale etologové zjistili, že prostituci podobné chování se dá vystopovat už u některých primátů. Opice prchající s chutným soustem před nenažraným samcem nastaví své genitálie, a zatímco si opičák užívá, samice v klidu dojí svačinu (11, str. 55).“

Ženy, které prostituují, se objevují ve všech vrstvách společnosti. Jak tzv. „pytel blech“ čili ženy z nejnižších vrstev, bez domova, tak i elitu, tedy elegantní a vzdělané ženy (17). Jak však tvrdí Jandourek (12), sociální postavení prostitutky je dnes velmi nízké. Ve středověku však zastávaly mnohdy vysoké postavení. Hranice mezi poskytováním občasných sexuálních služeb a prostitucí není úplně vymezena. Jednoznačným znakem však bývá, že se prostitutka a klient neznají.

Člověk má eticky zakódované monogamní chování, ale na druhou stranu tíhne k promiskuitě a vyhledává možnost pohlavního styku bez citové angažovanosti. Prostituce, nevěra, rozvody a mnohoženství poukazují na fakt, že člověk není jednoznačně monogamně orientovaný. Záleží tedy na každém z nás, jak se s tímto biologickým faktem vyrovná. K sexuální promiskuitě mají odpradávná blíže muži. Mužská sexuální aktivita je podle tradičního pojetí morálky vyšší a předpokládá se také pasivnější povolnost žen. Na těchto vztazích je právě založen sexuální trh nabídky a poptávky. Žena za poskytnutí své služby dostane zapláceno a tím veškerý obchod končí. Muž se ženou realizuje své promiskuitní tendence, uspokojuje sexuální touhy a nevzniká zde riziko trvalých závazků. Během uplynulých 2500 let se žádné zemi nepodařilo prostituci vymýtit. Prostitutky své tělo nenabízejí za účelem sexuálního ukojení, ale pouze ze zjištěných důvodů. Prostituční chování přinese ženě rychlý a snadný výdělek. Ženy, které prostituují, mívají podobné osudy a podobné charakterní rysy. Nejsou kvalifikované, mají opožděný duševní vývoj, jsou z neúplných či rozvrácených rodin a bývají závislé na drogách. V České republice prostituce není trestným činem, takže za ní nelze potrestat prostitutku ani zákazníka **(11)**. Ze sociologického hlediska je prostituce sociálně patologickým jevem. Je to právě proto, že je spojena s negativními stránkami rázu zdravotního, sociálního a kriminálního **(31)**.

1.2 Současná situace v České republice a ve světě

Prostituce se během posledních pár let v České republice rozrostla. Důvodem je liberální přístup k její problematice, k partnerským vztahům nebo výchova v rodině. Na mezinárodních silnicích provozují toto řemeslo ženy v podstatě celý rok. Dále se prostituce vykonává v zábavných podnicích, hotelech, doma v soukromí či v pronajatých bytech **(23)**. Dunovský **(4)** doplňuje, že v současné době existují i cestovní agentury, které organizují různé sexuální víkendy a zájezdy.

Klienty jsou většinou cizinci. Prostituce může být objednána dopředu prostřednictvím dealerů prostitutek nebo je známost navazována stopováním aut. Hlavní

myšlenkou dnešního prostituování je dosažení co největšího zisku, ze kterého ovšem profitují další osoby, kuplíři **(23)**.

Kdo má v Čechách peníze a chce, může si sex koupit. I v prostituci se objevuje zákon nabídky a poptávky. Na našem území nalezneme jak menší kluby, které lemují hranice státu, tak i tzv. „sexmarkety“, kde je zaměstnáno až 150 pracovníků. Prostituce je zde tolerována, ale zároveň existuje obava z pohlavně přenosných chorob. K ženám, prostitutkám se také přistupuje různě. Na jedné straně by je lidé chtěli zachraňovat a na druhé je snaha jejich chování zakazovat a kriminalizovat. Společnost se zajímá o příjmy, které by vyneslo zdanění prostituce a zároveň touží vnést do prostituce nějaký řád, pořádek **(17)**.

Podle Vaničkové **(32)** se v České republice se na rozšíření prostituce podílí rozvoj turistického ruchu, kdy se sexturismus týká především hraničních oblastí s Rakouskem a Německem a zrušení § 203 trestního zákona o příživnictví, který umožňoval postihovat i prostituci a výdělečnost prostituce, kdy se pro mnoho lidí stala byznysem. Je známo, že v Praze se vyskytuje 20 000 prostitutek, které prosperují v masážních či erotických salonech a podnicích.

Dle studie Ministerstva vnitra existuje v České republice kolem 860 nevěstinců a jenom kolem 200 se nachází v Praze. 65% klientů bývají cizinci. Jedná se především o Brity a Němce. Policie odhaduje, že v Praze prostituuje kolem 1500 žen a dívek **(10)**. Prostituce je byznys, který nedokáže změnit nebo utlumit ani silná ekonomická krize. V Čechách prostituuje celkem kolem 10 000 žen a 1 000 mužů. Uvádí se, že prostituující osoby jsou schopné vydělat za rok 9 miliard korun **(26)**.

Pokud se podíváme na naše sousedy, tak Polsko odhaduje kolem 20 000 prostituujících. Mnoho z nich je tam ale komerčně sexuálně zneužíváno. V roce 2007 bylo v Polsku odsouzeno 70 lidí za nucení k prostituci. V Německu prostituuje kolem 400 000 prostitutek a tržby se odhadují na 6 miliard eur ročně. Prostituce je zde legální a mohou se dokonce i sepisovat smlouvy mezi zákazníkem a prostitutkou. Zdanění tohoto průmyslu však funguje jen v některých oblastech, protože mnoho prostitutek se zde zdráhá platit daně. Prostituce v Rakousku je legální od 1. ledna 1975. Prostitutky zde musí platit daně, jsou registrované, podrobují se pravidelným lékařským

prohlídkám a musí být starší 19 let. Na Slovensku je problém s obchodováním s lidmi a komerčním sexuálním zneužíváním. V roce 2007 odhalila Mezinárodní organizace pro migraci kolem 200 osob, se kterými bylo obchodováno za účelem komerčního sexuálního zneužití (37).

Lubin (16) doplňuje, že ze zprávy Fondation Scelles je patrné, že na světě prostituuje kolem 40 – 42 000 000 prostitutek. V USA, kde je legální prostituce jen v některých částech Nevady, se vyskytuje kolem 1 milionu prostitutek.

1.3 Dějiny prostituce

Přírodní pohlavní pospolitost, posvátná a pohostinná prostituce

Epos o Gilgamešovi, který vznikl v době starobabylonské, tedy 1800 let př. Kr., je důkazem teorie o tom, že prostituce je nejstarším řemeslem. U Babyloňanů existoval zákon, který každé ženě říkal, že musí jednou ročně odejít do Venušina chrámu a oddat se cizinci. Tato tzv. posvátná prostituce se následně rozšířila na Kypr, do Asie, Afriky a Persie. Dalším typem byla prostituce pohostinná, která znamenala, že jakýkoli host v domě byl roven pánu, a tak mu byla nabídnuta i žena. V té době byla nejvyšší obětí oběť panenství dcery. Féničané a Peršané tedy propůjčovali své dcery k orgiím. Kolem roku 1000 př. n. l. se objevuje zmínka o prodeji sexu i ve Starém zákoně. Athénský státník Solon založil první státní veřejný dům a vybudoval chrám bohyně prostituce. Posvátná prostituce byla nakonec zavedena ve všech athénských chrámech. Kolem roku 530 př. n. l. máme zmínku o zřízení legální prostituce. V té době byla každá desátá žena prostitutka. V Řecku vznikaly školy, ve kterých se vyučovalo umění prostituce (32). Žena byla spojením mezi bohyní a mužem, prostituce byla vnímána jako posvátná. Energie, která proudila tělem prostitutky, se nazývala božskou (7).

Antika

Staré Řecko je dobou, kdy se vytvořily tři kategorie prostitutek. Vysoce společensky postavené byly hétery, které byly vzdělané. Jednalo se spíše o roli

společnice. Jako jedině je muži považovali za plnohodnotné. Prostřední kategorii tvořily auletridy. Byly to ženy, které uměly tančit nebo zpívat. Objevovaly se na oslavách a bylo možné je pozvat do uzavřené společnosti. Poslední formou prostitutek byly deiktridy nebo také výstavní dívky. Pracovaly většinou pro veřejný dům, kde se v oknech se vystavovaly. Tato doba je významná i mužskou prostitucí. Hetairekos bývali otroci, kteří si vydělávali prostitucí (32).

Od starověku do středověku

Císař Konstantin vytvořil ve 3. století n. l. právní zabezpečení pro osamělé prostitutky a prostitutky. Ve středověku sloužila prostitute vojákům a duchovním. V pozdním středověku se zvětšil rozsah prostitute a všude existovaly veřejné domy. Ve 13. století byl zřízen nad prostitucí veřejný dozor a to v severní Itálii a v Anglii. V Paříži ve 20. letech 15. století se prodávala každá pátá žena. Sociální rehabilitace prostitutek byla typická pro církve. V 15. století byla většina veřejných domů uzavřena díky epidemii syfilis (32). S nástupem epidemie syfilis, se lidem na těle objevovaly neznámé vředy a boláky, které se léčily dávkou rtuti. Následky nemoci byly smrtící. Ve Skotsku byly v roce 1560 po reformacích všechny prostitutky z království vyhoštěny. I přes veškeré zatím dostupné vědecké poznatky se tradovalo, že pohlavní nemoci se šíří nejen pohlavním stykem, ale také i kojením (20).

Dle Vondruškové (34) mimo jiné většina příjmů z prostitute končila v pokladnách církve. Pouliční prostitute v Praze byla známá pod heslem „chodit mezi haldy“ a byla pokládána za menší zlo než smilstvo nebo cizoložství.

Moderní dějiny

V 19. století se v Paříži vyskytovalo 30 000 prostitutek a registrováno z nich bylo 6 000. Prostituce v Evropě se stávala trpěná a policie měla moc nad prostitutkami. Byl přijat aboliční zákon. Abolicionismus je hnutí, které falešně předpokládá, že prostitute je výrazem hmotné a mravní bídy. Ve střední Evropě byl 11. července 1922 přijat zákon O potírání pohlavních nemocí. Zákonem byly zrušeny nevěstince a tím se pouliční prostitute vymkla kontrole. Řádově o desítky let dříve než v jiných zemích byl

v Čechách vytvořen prostor pro zavedení sexuální výchovy na školách. Díky zákonu vznikaly v Praze zábavné podniky, které nahrazovaly nevěstince, a výsledkem byl nárůst prostituce. Následně došlo k nárůstu pohlavně přenosných chorob (32).

Druhá polovina 20. století

Během války došlo k růstu prostituce a Organizace spojených národů vydala Konvenci o boji proti zneužívání lidských bytostí a vykořisťování bližního prostitutí. Tuto konvenci ratifikovala většina zemí a i Československá republika. Ve druhé polovině 20. století se rozšiřuje fenomén call-girls neboli prostitutky na telefonu. Malá část žen působí ve veřejných domech, další jsou v zábavných podnicích, ale nejvíce žen je možné kontaktovat přes telefon (32). Dochází k nárůstu pouliční prostituce, která patřila k nejvíce rizikovým (26).

1.4 Teorie, formy a rozdělení prostituce

1.4.1 Teorie prostituce

Bártlová rozděluje teorie prostituce do skupin podle toho, které faktory podmínily vznik prostitučního chování.

1. Biologizující teorie vysvětlují vznik prostituce na základě somatických poruch nebo vymezuje typ prostitutky podle tělesných znaků. Podle C. Lombrosa a G. Ferrera, kteří jsou klasiky italské kriminologie, je prostituce projevem ženské formy kriminality, kdy prostitutka je protějškem mužskému zločinci.

2. Psychologizující teorie za příčinu vzniku prostitučního chování považují sexuální přelétavost a potřebu erotiky. Dominantní vlastnosti prostitutek jsou lenost, obliba luxusu, zaměření na peníze a tendence k sociálnímu vykojení.

3. Klasické teorie vysvětlují prostituci jako produkt špatných sociálních podmínek, chudoby a morálního rozvratu rodiny. Prostituce bývá interpretována jako výměnný obchod, druh sociální směny, ekonomický vztah mezi zákazníkem a prodávajícím nebo jako zaměstnání (1).

1.4.2 Formy prostituce

Prostituci lze dělit podle různých kritérií, za důležitá kritéria jsou považována dvě následující. První podle subjektu poskytování sexuálních služeb za úplatu. Jedná se o ženskou, mužskou a dětskou prostituci. Druhým kritériem je vymezení prostituce podle prostředí, kde je vykonávána (11). Prvních pět základních rozdělení prostituce lze vysledovat na přelom 19. a 20. století (32).

Privátní prostituce

Prostitutky mají svoji vlastní malou a stálou klientelu. Jedná se většinou o vysoce solventní klienty, často je například i doprovázejí na společenských akcích (11). Prostituce je poskytována v luxusních bytech zpravidla vysoce postaveným mužům (32).

Hotelová prostituce

Klientela již není tak stabilní, jedná se většinou o cizince. Prostitutkami bývají vzdělané ženy, které ovládají zpravidla jeden světový jazyk. U tohoto typu prostituce profitují obvykle taxikáři, recepční a hotelový personál (11). Společenská úroveň prostitutek se odvíjí od kategorie hotelů (32).

Bytová prostituce

Jedná se o prostituci provozovanou ve vlastních bytech zpravidla za přítomnosti třetí osoby. Může to být například manžel hrající roli kuplíře. Zákazník bývá často

okraden. Tento typ má blízko k organizované kriminalitě (11). Vaníčková (32) doplňuje, že bytovou prostituci poskytuje mnoho studentek, které si tím vydělávají na nájemné.

Barová prostituce

Tento druh prostituce bývá provozován v erotických podnicích, sex barech či masážních salonech. Prostitutkami bývají cizinky, často jsou k této činnosti zprvu donuceny a potýkají se zejména s trestným činem znásilnění (11). Již významně se v tomto druhu prostituce ve světě podílí i mladé osoby a děti (32). Coleman (2) poukazuje na to, že ženy mívají mnoho klientů za noc a jejich výděly slouží mimo jiné i k uhrazení poplatků majiteli podniku.

Pouliční a silniční prostituce

Tato forma je nejproblémovější. Prostitutky bývají mladé, sociálně a mentálně zaostalé. Poskytují různé formy sexuálního styku v podstatě komukoli a kdekoli. Bývají závislé na drogách a u této formy prostituce je velké riziko pohlavních chorob a trestné činnosti. Typický je laciný sex jakéhokoli druhu, ze kterého profitují pasáci, kuplíři (11). Tento druh prostituce bývá vnímán negativně a prostituující trpí stigmatizací (32). Dle Bártlové (1) jsou jejími provozovatelkami v České republice z 60-80% romská děvčata. Mnohdy jde o dívky velmi mladé, z nichž některé nedosáhly 15 let.

V současnosti tato forma prostituce klesá a mnoho dívek se přesouvá do nočních klubů. Největším problémem je právě drogová závislost, která je nutí prodávat se pod cenou (26).

Elektronická prostituce

V posledních letech došlo k rozšíření této nové formy prostituce. Důvodem je všeobecná dostupnost elektronické prostituce, dále nemožnost nákazy pohlavně přenosnými chorobami a zvyšující se sociální izolace některých osob. S prostitutkami probíhají kontakty přes telefon či internet. Není zde možnost žádného tělesného kontaktu. Mezi formy internetové prostituce řadíme například sexuálně explicitní

fotografie, sexuálně zaměřené filmy a videa, webkamerový přenos bez možnosti interakce a webkamerový přenos s možností interakce. Tyto služby jsou placené. Divák sice nemůže utvářet a řídit činnost podle jeho přání, ale má na výběr ze široké škály služeb a může zvolit tu, která nejvíce uspokojuje jeho sexuální touhy. Telefonní sex se rozvinul v roce 1980 spolu s rostoucí hrozbou nemoci AIDS. Úhrada této služby probíhá pomocí kreditních karet nebo přímou platbou za telefonát. Cílem je zákazníka pomocí sexuálně stimulujících textů uspokojit. Ženy mohou v tomto případě zůstat emočně nezúčastněny (23).

Prostituce v erotických podnicích, kde probíhal výzkum, se vyznačuje tím, že tam mohou chodit nezkušení mladí muži, podnikatelé, manželé trpící stereotypním vztahem nebo například osamělí muži bez partnerky. Každý podnik má svá specifika, na které je třeba dbát zřetel. I tyto podniky mívají dané své cenové kategorie a je zde daleko nižší riziko okradení nebo onemocnění než na ulici. Návštěvník má možnost výběru dívky dle cenové kategorie a vzhledu. Volba je jen na něm a jeho finančních možnostech. Automaticky je zde před každým stykem zajišťována hygiena a používání kondomů u jakéhokoli druhu sexu. Ceny drinků bývají dražší a také taxíky si mohou účtovat více peněz (28).

Nejvyšší počet podniků je zaznamenán na Chebsku, Teplicku, Chomutovsku, Děčínsku a v Praze. Dále samozřejmě v příhraničních oblastech (22).

1.4.3 Rozdělení prostituce

Ženská prostituce

Věkový průměr prostituujících žen je 23-24 let. Vyšší i nižší věkové skupiny provozují spíše pouliční prostituci. V erotických klubech se pohybují dívky ve věku 22 let, a pokud jsou zde ženy staršího věku, jedná se především o cizinky (17). Hallová (7) uvádí, že důvodem bývá nízká sebeúcta nebo je k tomu žena donucena okolnostmi. Prodává se také proto, aby zajistila bezpečí a zajištění své rodině.

V posledních pár letech bývá trendem prostituování vysokoškolaček. Patří k lepší sortě, jsou chytré, inteligentní, ale je jasné, že je něco v jejich sociálním vývoji špatně. Je třeba myslet na to, že z dívky se stává zboží. Klient si dívku vyhlídne, zaplatí, on jí použije a odloží. To musí na ženě zanechat nějaké následky (6).

- Call girls

Fenomén Call girls se týká především velice inteligentních a krásných žen. Tyto dívky jsou nejlépe placené, jsou schopné vydělat si několik stovek dolarů za noc. Mají většinou malou sortu klientů a stýkají se s nimi pořád dokola. Je očekáváno, že budou společníci, ale i prostitutkami. Klientovi stačí dívce pouze zavolat (2).

Mužská prostituce

Mužská prostituce nebyla tak častá, ale datuje se již od starověku. Sloužila však vždy více mužským zákazníkům než ženským zákazníkům. Jedním z důvodů je ekonomická stránka. Ženy na tom nikdy nebyly finančně natolik dobře, aby si mohly tyto služby zaplatit. Dalším důvodem je bisexualita či homosexualita jiných mužů. Jedná se o menšinu, které nemusí vadit platit za tyto sexuální služby. Mužská prostituce naplňuje poptávku, která je omezená. Potenciálními zákazníky bývají muži i ženy, ovšem ne v tak velkém počtu, aby konkurovala prostituci ženské (23). Je známa jistá hierarchie mužských prostitutů. Nejnižší stojí pouliční prostitutí. Od žen se odlišují tím, že nemívají své kuplíře, ale pracují sami na sebe. Střední vrstvu obsazují barovní prostitutí a na vrcholu jsou muži provozující takzvaný escort servis (2).

- Homosexuální prostituce

Mužské prostitutky lze rozdělit do několika kategorií. Barovní prostitutí, pouliční, prostitutí na telefonu, samostatně pracující prostitutí, ale v některých zemích existují také „go-go chlapi“, „tanečníci na stole“ či barovní pracovníci. Ti se o své výděly dělí s majiteli barů nebo pracují pod agenturou. U prostitutů je důležité mládí a dobrý vzhled. Jejich kariéra bývá kratší než u žen. Muži prostituují ve většině případů jen na omezenou dobu. Prostitutům bývá mezi 18 a 25 lety a vydělávají si tak při studiu či na

živobytí. Bývá pro ně snadnější vrátit se k normálnímu životu (23). Vaníčková (32) dodává, že prostitutky nebývají homosexuálové, ale praxe je vnímána jen jako byznys a neztotožňuje se s jejich sexuální orientací. Společnou charakteristikou prostitutek bývá vyrůstání bez otce nebo v dysfunkční rodině anebo v rodině se silnou dominancí jednoho rodiče. Dále uvádí, že mnoho z nich bylo v období puberty homosexuálně zneužito a tím dochází následně k rozvoji prostituční dráhy.

- **Heterosexuální prostituce**

Heterosexuální prostitutky rozdělujeme do dvou kategorií. Muži na telefonu a krátkodobí milenci. Muži, kteří prodávají své tělo ženám, se nesetkávají tak často se stigmatizací. Bývá to pro ně brigádou a málokdy se cítí degradováni. Muži na telefonu pracují většinou pod agenturou. Ta sjednává s klientkami schůzky. Ženy od těchto mužů očekávají víc, a tak je i jejich plat vyšší. Požadují po mužích určitý styl, citlivost na jejich nálady a schopnost vést smysluplnou konverzaci (23).

Dětská prostituce

Dětská prostituce se vyskytuje hlavně v zemích, které jsou postižené chudobou. Problém dětské prostituce je spojen s problémem obchodování s dětmi. Rodiče jsou neznalí toho, co je čeká, doufají, že najdou řádné zaměstnání, ale místo toho jsou jejich děti využívány jako levná pracovní síla. Děti jsou nuceny k prostituci, aby svým zaměstnavatelům vydělaly peníze. Dětská prostituce se dnes vyskytuje především v latinské Americe, jihovýchodní Asii a v chudých zemích východní Evropy. Tyto oblasti se vyznačují sexuální turistikou. V zoufalé situaci se také ocitají děti ulice. Jejich přežití je závislé na žebrání, krádežích a prostituci (23).

Dle našich zákonů je trestně stíhán ten, kdo má pohlavní styk s osobou, která je mladší 15 let. Dětská prostituce se tedy týká většinou dívek, kterým je kolem 14 let, a jsou dobře vyvinuté. Pocházejí z problémových rodin a bývají často k prostituci nuceny. Rodiče hrají tedy roli kuplířů. Problémem mladých prostituujících, kteří jsou ve věkové kategorii 15-18 let je to, že pokud mladiství souloží za předpokladu svobodné

vůle, nejedná se o trestný čin. Do tohoto tvrzení lze zařadit právě i prostituci. Prostituce mladistvých bývá spojena s drogami, nákazou HIV a doprovodnou trestnou činností **(8)**.

- Specifické dopady dětské prostituce

Viktimizace dětí, které zažily vykořisťování v prostituci, se dá přirovnat k osobní zkušenosti s leteckou katastrofou. Dítě je traumatizováno nejen prostitucí, ale i dalším násilím. Můžeme tak mluvit o primární a sekundární traumatizaci a viktimizaci. Sekundární traumatizace a viktimizace znamená sexuální násilí včetně vynucování sexu, tělesných trestů, mučení a psychického týrání. Cílem bývá oběť zcela ovládnout. Významně bývá narušeno sexuální a reprodukční zdraví. Jedná se o nepřiměřený vývoj a sexualitu, možnost nákazy sexuálně přenosnými chorobami a možnost předčasného otěhotnění a potraty. Nebezpečí ohrožení zdraví zvyšuje provázanost prostituce s drogami. Používají se často jako donucovací prostředky. Dále se jedná o poruchy v psychickém a sociálním vývoji. Osobnost bývá narušena a dítě prochází i sociálním traumatem. Děti odmítají další sociální kontakty a přerušují kamarádské vztahy. V pubertě jsou nejvíce zranitelné a je velké riziko, že zázemí a morální útěchu budou hledat tam, kde existuje násilí, nedůvěra, pokoření a odmítání. Dívky se cítí špatné a méněcenné. Vztahy se zákazníky se zakládají na anonymitě, lhostejnosti a dívky tyto muže často nenávidí. Čím pevněji zakotví dívka v prostituci, tím silněji odmítá kontakt s osobami mimo tuto životní oblast **(18)**.

1.4.4 Organizovaná prostituce

S prostitucí je spojeno mnoho trestných činností. Typické jsou kuplířství, vydírání, znásilnění, pohlavní zneužívání, omezování osobní svobody a ohrožování mravní výchovy mládeže. Mnoho žen vykonává prostituci dobrovolně, za peníze. Existují ale ženy, které jsou často k prostituci nuceny. Kuplíři organizují prostituci a mívají pod sebou několik žen. Jejich činnost je organizačně propojena a má formální znaky charakteristické pro organizovanou skupinu, která má několik členů **(11)**. Haškovcová

(8) doplňuje, že kuplířství je tradičně klasifikováno jako zločin, jehož podstatou je svedení nevinné osoby, které iniciovala, nebo kterému dopomohla, jiná osoba.

Chmelík (11) vymezuje osoby, které se podílejí na organizované prostituci následovně:

- Tipař je osoba, která vyhledává ženy a dívky jako potencionální prostitutky. Soustřeďuje se na kluby, diskotéky, ale také na osoby prostituující na silnicích nebo v různých erotických klubech.

- Náborář je osoba, která vytypované dívky kontaktuje, podvodně je najímá na různé finančně atraktivní činnosti a snaží se je zlákat na provozování prostituce.

- Dopravce zajišťuje přepravu dívek na místo určení, kde provozují prostituci. Náborář a dopravce bývá často jedna a tatáž osoba.

- Pasák neboli kuplíř je osoba, která nutí ženu k prostituci, a to i za použití násilí, vybírá zisk, organizuje práci prostitutek, vymezuje jejich rajon, hlídá je a často vystupuje i jako ochránce, bodygard prostitutek. Haškovcová (8) poukazuje na to, že je třeba odlišit, zda s nimi prostitutky spolupracují dobrovolně nebo pod pohrůzkou, či dokonce násilím.

- Hlídač aut je osoba, která hlídá auto zákazníka po dobu, kdy mu je poskytována sexuální služba. Nejde o typickou činnost, zastoupení tohoto člena organizované skupiny je závislé na místě, ve kterém je prostituce poskytována.

- Poskytovatelé klíčů jsou osoby, které za provizi nebo úplatu půjčují k provozování prostituce svůj byt.

- Dohazovači jsou osoby, které kontaktují potencionální zákazníky. Provizi získávají buď od prostitutky, kuplíře, nebo od zákazníka.

- Padělatelé jsou osoby, které zhotovují falešné doklady pro dívky, které jsou určeny k obchodu do zahraničí (11).

K provozování prostituce pachatelé hledají mladé naivní ženy. Bývá využíváno různých forem násilí, vydírání nebo jiných donucovacích prostředků. Způsobů, jak získat ženu je mnoho. Dívky jsou nuceny rodiči nebo příbuznými, jedná zejména o romské rodiny. Dívky, které poskytují privátní prostituci, se dostávají pod ochranu

pasáků a pokud odmítají vykonávat prostituci dále, jsou k ní různými formami donuceny. K prostituci je přivede jejich kamarádka, následně se dostanou do závislosti a vlivu kuplíře. Poslední známý případ je, že jsou dívky vytipovány a jsou zavedeny do prostředí prostitutek a jsou k prostituci přinuceny.

Pravidla prostituce jsou různá. U hotelové a privátní prostituce je předem stanovena výše provize. U ostatních forem je situace poněkud horší. Ženy jsou seznámeny s pravidly komunikace s kuplířem, s výší podílu a někdy bývají stanovovány limity v počtu zákazníků. Tyto dívky jsou v počáteční fázi prostituování, jsou k činnosti donucovány a bývají často kuplířem znásilněny. Dívka je hlídána a omezována na svobodě. Za její služby musí většinou polovinu výdělku předat kuplíři. Na určeném místě zůstávají ženy přibližně dva měsíce, následně jsou převezeny jinam, neboť již ztratily na atraktivitě. Bývají prodávány jiným kuplířům nebo do zahraničí. Ukončit prostituci bývá většinou velmi těžké. Organizovaná prostituce je vyznačena vysokou mírou spolupráce s přesně vymezenými úkoly ve skupině **(11)**.

Charitativní organizace WHISPER, působící v Kanadě, se zajímá především o ženy, které jsou oběťmi organizované prostituce. Je zastáncem jejich práv a bojuje proti násilí na ženách. Jejich vzdělávací materiály uvádí výsledky výzkumu, které jsou následující:

- 85% žen nucených k prostituci jsou drogově závislé
- 85% žen bylo v dětství zneužíváno nebo zažilo sexuální obtěžování
- 85% žen zažilo útok se zbraní
- 80% žen bylo 8-10 krát ročně znásilněno
- 66% žen zažilo fyzické či sexuální násilí od svého kuplíře
- 57% žen jsou oběti únosu
- 57% žen se pokusilo o sebevraždu **(29)**.

Dle Vaníčkové **(32)** může být prostituce ukončena několika možnými způsoby. Po nějaké době je prostitutka okoukána a prodána. Její cena se řídí podle věku, vzhledu a podle toho, zda má své doklady. Prostitutka může být prodána pro nízký výkon nebo jiné důvody. Žena může být ukradena jinými kuplíři, může být prodána do zahraničí.

Podarí se jí utéct, oznámí vše na policii nebo je zadržena policií. Žena jde k lékaři, který jí doporučí či zprostředkuje pomoc. Halfarová (6) doplňuje, že pokud chtějí ženy s prostitucí skončit, problémem bývá to, že narážejí často na bývalé klienty. To jim samozřejmě způsobuje problémy v osobním životě, ale i v práci.

1.5 Právní aspekty prostituce

Sexuální práva

Charta sociálních práv garantuje některá sexuální práva, která byla přijata v roce 1977 ve Valencii. Později byla rozšířena Deklarací sexuálních a reprodukčních práv. Práva v oblasti sexu a sexuality jsou:

- *„ právo na svobodu: vylučuje násilí a zneužívání,*
- *právo na autonomii, integritu a bezpečnost těla: garantuje pocit radosti ze svého těla,*
- *právo na sexuální rovnost: respektuje svobodnou volbu pohlaví,*
- *právo na sexuální zdraví: respektuje právo na bezpečný sex,*
- *právo na informace o lidské sexualitě: teoretická východiska jako předpoklad pro zodpovědné rozhodování,*
- *právo na dostatečnou sexuální výchovu: předpoklad naplnění kvality života a prevence před komerčním sexuálním zneužíváním,*
- *právo svobodně se stýkat: akceptuje všechny formy sexuálního soužití,*
- *právo svobodné a odpovědné volby: v oblasti reprodukce,*
- *právo na soukromí: akceptuje rozhodnutí o naplnění sexuálního života (32, str. 94).“*

Platná právní úprava v České republice

Fenomén prostituce je v České republice stále diskutován a postrádá právní definici. V současné době není ani nezákonná a ani uzákoněná čili uznána jako

povolání. Vzhledem k tomu, že chybí celostátní regulace prostituce, začala města od roku 1992 přijímat vyhlášky, které řeší veřejný pořádek na základě omezení výkonu prostituce na veřejných prostranstvích nebo úplného zákazu pouliční prostituce. Porušení vyhlášek představuje přestupek, za nějž je trestem peněžitá pokuta až ve výši 30 000 Kč (14). Pastor (21) uvádí, že dnes u nás máme tzv. aboliční stav, to znamená, že došlo ke zrušení platnosti zákona o jejím postihu.

Trestní zákoník z roku 2009 zavedl trestný čin prostituce ohrožující mravní vývoj dětí. Tento zákon postihuje osoby provozující prostituci a osoby, které střeží, zajišťují nebo organizují prostituci v blízkosti škol nebo místa, které je vyhrazeno pro pobyt dětí (3). Vantuch (33) dodává, že pachatelem může být i prostituující osoba, pokud se dopustí kuplířství ve vztahu k jiné osobě. Ve společnosti převažuje negativní názor na legalizaci prostituce a bývá vnímána jako nemorální jev, který je negativně vnímán a poškozují pověst České republiky. Z právního hlediska prostituce trestná není (23).

Weiss (36) připomíná, že není povolena, ale není ani výslovně zakázána. Je to tolerovaná výdělečná činnost, která je kritizována našimi zahraničními partnery. Dle Vantucha (33) jsou trestné její doprovodné jevy a klade se důraz na sociální, zdravotní a výchovná opatření. Trestnými mohou být například krádeže, loupeže, nakažení pohlavní chorobou, ohrožení mravní výchovy mládeže nebo výtržnictví. Společnost se u nás bez prostituce nedokáže nejspíš obejít, ale v úvahu nepřipadá ani její nekontrolovatelné rozrůstání (23). Dunovský (4) uvádí, že kdybychom chtěli prostituci omezit, prvním krokem by byla změna mužů, klientů prostitutek a také pasáků.

Modely vypořádání se s danou situací

Sexuolog Zvěřina navrhuje tři modely, kterými lze vyřešit prostituci v Čechách.

- V prvním případě jde o prohlášení prostituce za trestný čin. Je ale jasné, že toto opatření prostituci nevymítí a nepodchytí soukromou prostituci (21).
- Druhou možností je zavedení reglementované prostituce. Prostitutky by byly kontrolovány, byly by pod lékařským dohledem a platily by daně. Ovšem tato kontrola se dá zajistit pouze v malém okruhu této činnosti (21). Takto zákonem regulovaná prostituce funguje například v Rakousku, Holandsku, Švýcarsku nebo Maďarsku.

Provozovatelé sexuálních služeb v těchto státech podléhají přísné státní kontrole. Jsou zde nastaveny přesné podmínky provozování nočních klubů. Prostitutky mají registraci a jsou pod sociální a zdravotní kontrolou (26).

- Třetí situací je forma legální prostituce (21). Zastánci legalizace tvrdí, že pokud dojde ke zrovnoprávnění prostituce, tak budou sexuální pracovnice platit daně a zdravotní a sociální pojištění. To by mělo přinést omezení organizovaného zločinu a omezení šíření pohlavně přenosných chorob (26). Matoušek (17) doplňuje, že pokud by však byla prostituce zdaněna, je otázkou, zda by daňové poradenství bylo prostitutkám považováno za sociální službu. Takto situaci řeší nevládní organizace Aspasia působící v Ženevě. V Rakousku příjmy z daní prostituujících nestačí pokrýt ani náklady na venerologická vyšetření, která jsou ženám poskytována bezplatně.

1.6 Motivace, příčiny a následky prostituce

1.6.1 Motivace k prostitučnímu chování

Motivace vnějším tlakem

Ženy bývají vmanipulovány do prostitučního chování. Jedná se například o dívky, které pochází z dětského domova a nemají po dovršení zletilosti kam jít. Vliv na vstup do prostituční kariéry má chudoba, ponižování, násilí a nedostatek pracovních příležitostí v místě bydliště.

Motivace vlastní potřebou

Mezi prostitutkami se najdou i ženy, které mají sklon k promiskuitnímu chování, a tak je pro ně tento způsob výdělků zároveň i koníčkem. Tyto ženy vstupují do prostituce s otázkou „Proč si za sex nevzít peníze?“ a pak už stačí jen potkat někoho, kdo je k prostituci dovede (17). Pecka (22) upřesňuje, že zisk z prostituce přesahuje

možnosti běžných profesí. Průměrný příjem prostitutky, která se pohybuje v podnicích, činí 30 – 50 000 Kč.

Motivace racionální rozvahou

Tento typ motivace je postaven na teorii, že sex je prací a dá se za něj vydělat mnoho peněz. Je to práce, která je svobodnější a nezávislejší než jiná zaměstnání. Těmto ženám nevadí práce v noci, mohou například pracovat jen některé dny v týdnu a mají možnost oddělit práci od svého osobního života. Prostituce je pro ženy finančně zajímavá, neboť mohou v krátkém období vydělat mnoho peněz a je časově flexibilní, protože mohou disponovat svým časem (17). Coleman (2) uvádí, že pokud jsou ženy atraktivní a mladé, je snazší vydělat si velkou sumu peněz, které by v běžném zaměstnání nikdy nedocílily.

1.6.2 Příčiny vzniku prostituce

Dle Vaníčkové (32) mezi příčiny vzniku prostituce patří bezesporu **chudoba**. Ve světě se jedná především o ekonomickou chudobu, která postihuje především země třetího světa. U nás se vyskytuje také a to hlavně v příhraničních oblastech, kde je častý výskyt vysoké migrace, nezaměstnanosti a vyšším výskytem sociálních rizikových faktorů. Mladým lidem jde především o osobní prospěch. Život je plný hédonismu a konzumu. Díky těmto společenským změnám se dokážou ptát na otázky typu: Proč je placení za sex nazýváno prostitucí a v čem je špatná? Častým podnětem ke vzniku prostitučního chování bývá **osobní zkušenost se sexuálním zneužitím**. Dle zahraničních studií vyplývá, že 65% prostituujících žen mělo do svého 25. roku života zkušenost se sexuálním násilím. Stává se, že mnoho dívek uteče z domova, aby unikly sexuálnímu zneužívání, a nezbyvá jim nic jiného, než se dát na dráhu prostituce. Dalším aspektem, který bývá na počátku prostituční kariéry, je **deficit v naplnění základních životních potřeb**. Psychická deprivace dětí bývá způsobena nedostatečným naplňováním základních životních potřeb. Empirické výzkumy dokazují, že všechny

prostituující dívky měly známky psychické deprivace. Příčinou může být rozpad rodiny, domácí násilí, tělesné a psychické týrání, nedostatek komunikace, školní problémy, absence otce či sociální stigma rodiny. Vaníčková (32) upozorňuje také na **rodinnou dysfunkci a domácí násilí**. Existuje mnoho případů, kdy se v mladých dvojicích objevuje tzv. dating violence. Figuruje zde dominantní muž, který svojí přítelkyni k prostitučnímu chování nutí. Nabízí jí nejprve svým kamarádům, následně se z něho stává kuplíř a z dívky prostitutka. Prostituuující ženy se také v mládí často setkaly se syndromem CAN (zneužívaného a zanedbávaného dítěte). Coleman (2) doplňuje, že studie ukazují, že většina žen pochází z dysfunkční rodiny, že se své rodině brzy odcizily a patřily mezi problémové žákyně ve škole. Vaníčková (32) neopomíjí možnost **deficitu ve vzdělání**. Chudé země, kde dívky nemají možnost vzdělávat se, bývají často zdrojem žen pro účely sexuálního obchodování. Sexuální výchova by měla být v každém stupni vzdělávání, aby i děti věděly, že je možné být komerčně sexuálně zneužíván. Vzdělání je důležité i proto, že učí ženy komunikovat, osvojovat si další sociální kompetence a poskytuje jim nezbytné informace. Dalším důvodem vzniku prostitučního chování bývá **nízká míra senzitivity vůči pornografii**. V dnešní době je daleko větší míra informovanosti o pornografii díky novým technologiím. Pakliže je pornografie jedním z prvních zdrojů poučení o sexu a sexualitě, dochází tedy ke zkresleným představám. Pornografické materiály také často zobrazují mladé dívky s nevyspělou postavou a vzhledem dítěte. V neposlední řadě se jedná o **mýty a předsudky**. Pořekadla, mýty, rodinné tradice a výroky slavných mohou patřit k rizikovým faktorům. V některých rodinách se může mladistvému dostávat pochvaly za provozování prostituce a dokonce se objeví výroky typu „pro jednou tě neubude“ a jiné. Tyto mýty mohou ovlivnit sexuální chování a postoje ke komerčnímu sexu.

1.6.3 Následky prostituce

Prostitutka jako **oběť násilí**. Hovoříme zde například o sexuálním násilí, kdy dochází k vynucení sexu bez ochrany, nechtěnému způsobu sexuálního styku,

znásilnění, tělesnému trestání a přinucení k sexu s více zákazníky. Viktimizací mohou být ženy ohroženy nejen ze strany klienta, ale i kuplíře. Často ženu provází životem **sociální trauma**. Pokud začnou provozovat komerční sex, nebývají již v kontaktu se svým primárním sociálním prostředím, s rodinou a s přáteli. Jsou sociálně zranitelné a odmítají sociální kontakty. Typickým následkem bývá **stres a posttraumatická stresová porucha**. Působení stresu záleží na tom, jak je prostituující osobou vnímán, jak ohrožuje jádro osobnosti. Dlouhodobé působení stresu způsobuje řadu nemocí. V extrémních případech může dojít k psychické smrti člověka. Příčinou posttraumatické stresové poruchy může být právě sexuální násilí. Může dojít ke změně osobnosti, která má za následek zhoršení vztahů v rodině, zaměstnání a s přáteli. Stresové situace mohou vyústit například až v **suicidiální chování**. Suicidialita postupně narůstá a člověk si tak dlouho pohrává s myšlenkami na smrt, až dojde k sebevraždě či k pokusu o ní. Sebevražedné chování ovlivňují psychické problémy (deprese, užívání drog), osobnost člověka (reakce na stres), situační zátěž a podpora rodiny. U prostituujících lze častěji sledovat sebevražedné chování, zvláště například po zkušenostech se sexuálním násilím. Prostituce bývá často také spojována s **drogovou závislostí**. V dnešní době se často droga používá jako donucovací prostředek k prostituci. Ženy bývají pak více promiskuitní a jsou ochotny prostituovat jen z důvodů výdělků na další dávku. Dále se drogy používají na povzbuzení či k potlačení bolesti. Navození závislosti zvyšuje zranitelnost prostituujících. Vaničková (32) uvádí, že ženy bývají **zneužity pro kriminální aktivity**. Nositelem delikventního chování bývá nejčastěji pouliční prostituce. Jedná se o okrádání klientů, vlákání do pastí, vydírání a dealerství. Organizovaným zločinem je nesporně obchodování s lidmi. Při prostituční kariéře bývá mnohdy narušeno **sexuální a reprodukční zdraví**. Prostituující osoby jsou ohrožené pohlavně přenosnými chorobami. Bývají narušeny tři hlavní zdroje reprodukčního a sexuálního zdraví. Patří mezi ně sexualita a přiměřený vývoj, dále ochrana před sexuálně přenosnými nemocemi a ochrana před předčasným těhotenstvím a spontánními potraty.

Dunovský (4) upozorňuje na to, že o klientech prostitutů a prostitutek toho moc nevíme, ale jsou to právě oni, kdo se podílí jak na úspěšnosti prostituce, tak na hygienické a estetické úrovni.

Ze statistik z roku 2012 vyplývá, že je v České republice evidováno 1 719 HIV pozitivních lidí (35). V posledních letech dochází k přílivu HIV pozitivních cizinců z východní Evropy. Vaničková (32) se dále zmiňuje o hrozbě **marginalizace, migrace a ilegality**. Prostituuující osoby jsou společností považovány za špatné, nežádoucí a dostávají se na konec zájmů společnosti i přes to, že potřebují pomoc. Marginalizace bývá zdrojem sekundární viktimizace. Migrace je tedy v tomto případě vnímána jako přirozené východisko. Některé prostitutky proto prchají za hranice a stávají se tak ilegálními uprchlicemi. Častým následkem prostituční kariéry bývají **poruchy somatického zdraví**. Díky stresu může dojít k poruše zdraví prostituující osoby. Dochází ke stresové nemoci, například snížení imunity a časté infekce. Například pouliční prostitutky se dožívají výrazně nižšího věku než ostatní populace.

1.7 Sociální práce s prostitutkami

Největší zkušenosti s prací s prostitutkami mívají nevládní organizace. Jejich práce je založena na metodách streetwork neboli terénní sociální práce. Mezi nejznámější organizace patří Rozkoš bez rizika, La Strada a Šance.

Rozkoš bez rizika

Rozkoš bez rizika je občanské sdružení, které si klade za cíl stabilizaci a snížení výskytu HIV a pohlavně přenosných nemocí a zlepšení postavení sexuálních pracovníků na pracovišti a v jejich životě. Cílovou skupinou jsou především tedy ženy, které pracují v sexbyznyse. V rámci ČR působí ve 12 krajích a má 3 kamenná střediska a to v Praze, Českých Budějovicích a v Brně. Klientkám poskytují zdravotní, sociální a terapeutické služby (27).

La Strada

La Strada je obecně prospěšná společnost, která působí v oblasti řešení problematiky obchodu s lidmi. Poskytované sociální služby jsou mimo jiné určeny obchodovaným a vykořisťovaným lidem, kteří byli nuceni vykonávat například prostituci a z jejichž práce jiní těžili (15).

Šance

Projekt Šance je humanitární program, který je určen komerčně sexuálně zneužívaným dětem a obětem obchodování s lidmi. Cílem není podle jejich motto dát někomu najíst, ale naučit člověka, aby si na jídlo sám vydělal (24).

Projekt Viktorie

Projekt Viktorie se rozjel v roce 2008. Zaměřuje se na pouliční a klubovou prostituci na Českokrumlovsku. Snahou je rozšířit služby a vyhledávat nové kontakty přímo v prostředí pouliční a klubové prostituce. Cílem je prevence pohlavně přenosných chorob, změna chování a motivace klientek s cílem minimalizovat následky prostitučního chování nebo odklon od prostituce (25). Sociální pracovníci projektu Viktorie provádí terénní sociální práci právě v podniku SYDNEY, ve kterém probíhal výzkum.

1.7.1 Přístupy sociální práce s prostitutkami

Nejprve se sociální práce zaměřovala na prevenci HIV a to u skupin uživatelů drog, prostitutek a homosexuálů. Sociální pracovník po prostituujících osobách žádal občasné návštěvy lékaře, dodržování bezpečného sexu, nástup na odvykací léčbu v případě drogové závislosti, a aby přišli v případě potřeby do střediska pro radu či na sjednanou schůzku. K upoutání pozornosti prostitutek bývá použito různých darů, například

preventivní materiály. Lze tedy vymezit dva přístupy práce s prostituujícími a to zmírňování škod neboli harm reduction a resocializaci (17).

Přístup zmírňování škod

Nejpříjemnější a nejefektivnější strategií práce s prostituujícími je právě zmírňování škod. Řadíme sem prevenci. Jedná se o prevenci sexuálně přenosných nemocí a kriminality, dále pomoc při léčbě závislosti, pomoc v otázkách zakládání vlastní rodiny a prevenci sociálního vyloučení (31).

Sociální práce se zde dále zaměřuje na prevenci ztráty statusu občana. Pokud se jedná o prostitutku, která je matkou, je třeba podporovat každodenní kontakt s dětmi, popřípadě zařídit jí azylové bydlení. Ženy většinou čekají na to, až se jejich sociální situace zlepší natolik, aby si dítě mohly vzít k sobě, nicméně většinou ke zlepšení nedojde a dítě si nevezmou. Jiným klientkám je třeba pomáhat v tom, aby si ke svému dítěti vytvořily nejprve vůbec nějaký vztah a naučily se o ně starat (17).

Přístup resocializace

Jedná se především o prevenci návratu k prostitučnímu chování. Při práci s klienty je vysoké kriminální riziko, a tak je důležitá spolupráce v týmu se zkušenými kolegy. Primární je kvalitní poradenství a poskytnutí informací a kontaktu na organizace, které se na resocializaci podílí. Patří sem již zmíněná La Strada nebo například Charita. Problémem se pak stává finanční stránka klienta a zajištění bydlení. Sociální pracovník by měl tedy pomoci především s hledáním nového zaměstnání a s hledáním vhodného bydlení. Cílem je zajistit klientovi co nejvýhodnější postavení a ochranu zdraví (31).

Bývá mnoho důvodů, proč chtějí ženy s prostitucí skončit. Jedná se například o špatné zacházení ze strany pasáka či majitele klubu, pocit ohrožení, únava, znechucení či nejistota z výdělku. V tomto případě je třeba, aby se sociální pracovník zaměřil právě na budoucí zaměstnání klientky. Je důležité jí přesvědčit, že musí spoléhat sama na sebe. Prostitutky totiž většinou nikdy nežijí se stálým partnerem, na kterého by se mohly spolehnout. Již zmíněná finanční stránka bývá problémem především v tom, že žena je zvyklá například kouřit drahé a kvalitní cigarety, oblékat se do značkového

ošacení a používají většinou drahou kosmetiku. Problémem bývá často také to, že pokud žena prostituční scénu opustí, ocitá se ve světě, který nezná, a často se setkává s nudou. Není s kým sdílet zkušenosti z minulosti. Pokud se ženě ze světa sexbyznysu odejít povede, není vůbec zaručeno, že se k prostituci později opět nevrátí (17).

1.7.2 Metody sociální práce s prostitutkami

Při práci s prostitutkami a při vstupu do terénu je důležité vypadat slušně a obléct si decentní pohodlné oblečení. Podstatou terénní práce je navazování opakovaných kontaktů s prostitutkami. Streetwork spočívá v:

- poradenství, šíření informací a kontaktů na instituce a v prevenci
- poskytování zdravotnických služeb, kondomů, venerologického a gynekologického vyšetření, které je možno provádět v pojízdných ambulancích
- monitoringu a sběru informací.

Sociální pracovník by měl prostitutku při kontaktování nejprve pozdravit, měl by se jí představit, informovat jí o službách organizace, ve které pracuje a nabídnout jí nějaké materiály. Streetwork má především funkci monitorovací, kdy se sociální pracovník snaží zjistit nějaké informace o prostituce, pasákovi, o její kariéře a zdravotním stavu. Při práci v podnicích je největším problémem se do erotického klubu vůbec dostat. Překážkou bývá majitel podniku nebo ochranka. Majitel klubu se cítí být ohrožen vstupem terénního pracovníka. Jeho cílem je, aby ženy vydělávaly. Institucionální pomoc nabízí různé druhy služeb. Například služby zdravotní či psychosociální. V centrech pracují většinou jen ženy. Bývá zde dívkám k dispozici jídlo, ošacení i hygiena. Mnoho klientek se do institucí chodí jen vypovídat, jiné řeší různé problémy a potřebují pomoc. Nestátních organizací, které se touto problematikou zabývají, je dnes v České republice mnoho (17).

2 CÍLE PRÁCE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY

2.1 Cíl práce

Cílem práce je zmapovat sociální dopady prostituce vzhledem k eventuelním specifikám Jihočeského kraje, a to především z pohledu sociální práce.

Uvedený cíl práce koresponduje s ambicemi zjistit, jak sexuální pracovnice reflektují především svůj osud a zda vnímají roli a možnosti sociální práce, pokud se s její praxí v souvislosti se svou činností setkaly, či zda pociťují její absenci.

2.2 Výzkumné otázky

V souvislosti s cílem práce byly stanoveny tyto výzkumné otázky:

1. Existují nějaké společné znaky, které způsobily, že u žen z výběrového souboru došlo ke vzniku prostitučního chování?
2. Jak se vyvíjela jejich kariéra prostitutky?
3. Jak nahlízejí do své budoucnosti? Vnímají svou současnou situaci jako dočasnou?

Právě zkoumané sociální dopady prostituce, byly shrnuty do těchto výzkumných otázek, při rozhovorech odhaleny a kategorizovány ve výsledcích výzkumu.

3 METODIKA PRÁCE

3.1 Použitá metodika

Pro sběr primárních dat byla zvolena kvalitativní strategie. Data byla zpracována a následně tříděna. Podle Hendla (9) je kvalitativní výzkum typický tím, že si na začátku výzkumník vybere téma a posléze si stanoví výzkumné otázky. Je důležité vyhledávat a analyzovat veškeré dostupné informace, které dopomáhají k nalezení odpovědi na dané výzkumné otázky.

„Hlavním rysem kvalitativního výzkumu je dlouhodobost, intenzivnost a podrobný zápis. Cílem je porozumět lidem a událostem v jejich životě. Kvalitativní výzkumníci se soustředí spíše na subjektivní svět osob, na ten, který existuje v jejich mysli (5, str. 142).“

Jak uvádí Strauss (30), snaží se odhalit podstatu jevů a zkušeností. Jedná se například o výzkum, který se týká života lidí, jejich příběhů, chování nebo vzájemných vztahů.

Základní charakteristiky kvalitativního výzkumu dle Hendla (9, str. 51, 52): *„Kvalitativní výzkum provádíme pomocí delšího a intenzivního kontaktu s terénem nebo situací jednice. Používají se relativně málo standardizované metody získávání dat. Hlavním instrumentem je výzkumník sám. Typy dat v kvalitativním výzkumu zahrnují přepisy terénních poznámek z pozorování a rozhovorů, fotografie, audio a videozáznamy, deníky, osobní komentáře, poznámky, úřední dokumenty, úryvky knih a všechno to, co nám přibližuje všední život zkoumaných lidí.“*

Techniky sběru dat

K výzkumu byl použit nestrukturovaný hloubkový rozhovor, protože umožňuje naprostou volnost odpovědí. Tento typ přinese často nové a nečekané informace (5). Jeřábek (13) dodává, že neznáme předem strukturu rozhovoru ani pořadí otázek.

Nestrukturovaný rozhovor je vhodný pro osoby z odlišného kulturního prostředí a s odlišnou hodnotovou orientací.

Konkrétně byly použity narativní rozhovory. Ty se vyznačují tím, že je člověk vybízen k volnému vyprávění. Narativní rozhovor se provádí se subjekty, u kterých je jisté, že budou schopni vyprávět o daném předmětu. Rozdělujeme ho na dvě fáze – hlavního vyprávění a dotazovací fáze. Ve fázi hlavního vyprávění hovoří dotazovaný a v dotazovací fázi má výzkumník možnost klást otázky. Internální otázky jsou o tom, co již bylo sděleno a potřebujeme to pouze upřesnit a externální otázky se vztahují k tématu, které zmíněno nebylo, ale je pro výzkum důležité (9).

Vzhledem k tématu, k cílům mé práce a k výzkumným otázkám jsem přesvědčena, že kvalitativní výzkum byl nejlepší možnou metodou. Komunikační partnerky mi sdělovaly osobní informace, pocházely z odlišného kulturního prostředí a bylo nutné k nim přistupovat citlivě. Byl zvolen narativní rozhovor. Při vyprávění jejich životních příběhů se postupně snadněji dostávaly až k intimním informacím ohledně prostituce, které byly k výzkumu stěžejní.

Nad rámec zadání práce byl z důvodu argumentačního podpoření dat proveden volný rozhovor s terénním sociálním pracovníkem Českokrumlovského Streetworku, který právě v podniku SYDNEY provádí terénní sociální práci. Zajímala mě tedy zpětná vazba sexuálních pracovníků podniku SYDNEY (viz Příloha 1).

3.2 Výzkumný soubor

Výzkumný soubor tvořilo 8 žen, které se živí sexem za peníze. Tyto ženy tuto činnost vykonávají v jednom jihočeském erotickém klubu, řekněme mu například SYDNEY. Komunikační partnerky byly vybírány metodou samovýběru, která je založena na dobrovolnosti sdělení a dobrovolném zájmu zapojit se do výzkumu. U této metody oslovíme nejprve potencionální skupinu účastníků výzkumu a je na jejich vůli,

zda se zapojí či nikoli **(19)**. Já jsem měla velkou výhodu v tom, že se osobně přátelím s jednou ze sexuálních pracovnic. Nejprve jsem jí vysvětlila, o co ve výzkumu jde, proč je dělaný a probraly jsme spolu možné obavy dívek. Následně jsem o výzkumu informovala i ostatní pracovnice a díky podpoře mé kamarádky, jsem měla cestu k dívkám otevřenou. Věděly, že mi mohou důvěřovat a rozhovory mi poskytly v podstatě bez problému. Všem dívkám jsem zaručila anonymitu a přesně jim vysvětlila, jak bude nakládáno s daty z rozhovorů. Všechny rozhovory byly pořizovány mimo klub SYDNEY a to především díky tomu, aby se dívky více uvolnily a nebyly například frustrovány prostředím erotického klubu.

3.3 Analýza dat

Data byla analyzována pomocí metody vytváření trsů. Ta slouží k tomu, abychom seskupily určité výroky do skupin. Tyto skupiny vznikají na základě podobnosti mezi identifikovanými jednotkami. Tím vznikají obecnější kategorie. Společným znakem bývají pasáže, které se týkají jednoho úzce ohraničeného tématu. Pomocí kategorizace zvolených základních jednotek, lze vytvořit jednotky obecnější **(19)**.

4 VÝSLEDKY

4.1 Specifika podnikové prostituce

Během výzkumu jsem několikrát navštívila podnik SYDNEY a informovala se od komunikačních partnerek o běžných záležitostech týkajících se podniku. Následujícími informacemi bude přiblíženo prostředí, ve kterém se komunikační partnerky pohybují. Podnik se nachází v Jižních Čechách blízko hranic s Rakouskem. Dívky si zde pronajímají pokoje, kde jsou ubytované a k jejich práci slouží jiné, speciálně vybavené pokoje. V některých jsou i vířivky a pokoje bývají vybavené nábytkem různé tematiky. Na každém pokoji je alarm, který slouží pro bezpečí prostitutky. V případě potřeby jej zmáčkne a do pokoje přijde ochranka. Kamerovým systémem je monitorován prostor před podnikem, chodby a bar. V přízemí se nachází bar, taneční prostor s tyčí a pohodlné gauče se stolečky, kde dochází ke kontaktu s klientem. Dívky pracují většinou od 5 hodin odpoledne do 5 hodin ráno. Nejvíce klientů tvoří rakouští sousedi, cizinci a Češi. O víkendu bývá návštěvnost větší než v týdnu a pokud je v Rakousku státní svátek, najíždí do podniku mnoho žen. Několik prostituujících v podniku přímo bydlí, jiní tam v různých intervalech dojíždí. Pracují zde Ukrajinky, Slovenky, Moldavanky, Češky a Rumunky. Jejich věková struktura bývá od 18 let do 45 let. Pokud přijde klient, usadí se do křesla nebo na bar a je obsloužen barmankou. Po chvíli si k němu většinou přisedne jedna z dívek a konverzací zjistí, zda chce jen posedět nebo si chvíli povídat anebo jít hned na pokoj. Většinou koupí ženě nějaký drink a chvíli konverzují. Pokud si zákazník přeje využít její služby, žena jde na bar pro klíče a povlečení na postel a jdou na pokoj. Mezitím, co se klient osprchuje, povleče žena postel. Po uspokojení klienta je dívka zapláceno a mohou ještě posedět společně na baru, nebo klient odchází. Od vstupu na pokoj se klientovi počítá čas a sexuální pracovnice si většinou účtují taxu 1500 Kč za 30 minut práce. Chtěla bych upozornit na to, že je vysoce dbáno na hygienu. Před aktem i po něm se vždy osprchují, ulehají do

čistého povlečení a naprosto veškeré druhy sexuálního uspokojování probíhají s kondomy. Dalším specifickým rysem je, že si ženy mohou v postatě klienty vybírat. Pokud se vám muž nelíbí, tak si k němu nepřisednete a přenecháte ho ženě, která na vzhled klientů neklade tak vysoké nároky. Velmi často se také stává, že každá sexuální pracovnice má svého zákazníka, který za ní pravidelně jezdí. Tento muž si jí kupuje různými drahými dárky, tráví s ní i hodiny pouhým povídáním, za které jí mnohdy i platí a končívá to tím, že se klient do ženy zamiluje a myslí si, že tam v podstatě pracuje jen pro něj. Jeho snem bývá, aby žena s prací prostitutky skončila a žila s ním, aby byla jen jeho. Ve většině případů to takhle ale nikdy nekončí. V podstatě každá z žen má svojí přezdívku, pod kterou pracuje a mnohdy i vystupuje v kolektivu svých kolegyně. Často ženy nosí i paruky, aby zakryly svoji identitu v případě, že přijede nějaký známý člověk. Je nutné podotknout, že v podniku si ženy vydělávají peníze pouze pro sebe a neodvádí nic ze sexuální činnosti majiteli. Je jen na nich, kolik zákazníků chtějí za večer mít. Nikdo je k sexu nenutí a ani jim neorganizuje jejich práci. Ženy jsou jen nájemnicemi podniku, který profituje především z tržby na baru a z nájemného, které se pohybuje kolem 500 Kč na osobu za den.

Vzhledem k tomu, že mě zajímal důvod, proč komunikační partnerky nevyužívají služeb terénní sociální práce, a proč se vyhýbají kontaktu se sociálními pracovníky, kontaktovala jsem Českokrumlovský Streetwork, který právě v podniku SYDNEY provádí terénní sociální práci. Zajímala mě tedy zpětná vazba sexuálních pracovnic podniku SYDNEY.

„Tento podnik je velmi specifický. Je tam velké množství holek, které tam jsou a točí se. Je tam pár stálejších tváří, které tam potkáváme, ale jinak se to tam celkem střídá. Tyto dívky v SYDNEY jsou většinou krásné a převážná většina z nich jsou cizinky, takže kontakt s nimi bývá těžší. Popravdě, často ani nemají zájem. Za ta léta té terénní sociální práce v tomto klubu se tam nechalo testovat několikrát pár holek. Většinou to jsou ženy, které si platí zdravotní a sociální pojištění v České republice a pokud potřebují, využívají služeb svého praktického lékaře nebo gynekologa. V podniku je mezi nimi cítit rivalita, protože výběr je tam velký a často je tam i 15 – 20 holek, které sedí

a čekají na zákazníky. Takže pokud tam přijede nějaká huře vypadající dívka, konkurence je velká a většinou zde nezůstává dlouho. My jim vždy při návštěvě dáváme různé materiály a kondomy, ale tyhle ženy jsou finančně zabezpečeny natolik, že si vše, co jim poskytujeme, mohou sami koupit. Podnik ožívá především o víkend, kdy je tam opravdu velmi živo a přijíždí i dívky, které jezdí jen na víkend, jsou tam ale i zástupy klientů. Podnik pak připomíná velkou diskotéku. Pokud nabídneme nějaké ženě možnost nechat se otestovat, většinou jí ani nevyužije, protože se stydí před svými kolegyněmi. Tento podnik patří mezi ty hodně luxusní a je tam cítit bariéra toho, že většina z nich jsou cizinky. Terénní práce na ulici nebo s děvčaty u silnice, je v podstatě úplně jiná. Prostituce tam se nedá vůbec srovnat s tím, jak to funguje v SYDNEY.“ (viz Příloha 1)

4.2 Krátké kazuistiky komunikačních partnerek

Nejprve budou představeny krátké kazuistiky komunikačních partnerek, a to pro to, aby byla přiblížena jejich životní situace, ve které se právě nacházejí. Celé rozhovory jsou uvedeny v příloze (viz Příloha 2).

1. Nataša je ukrajinské národnosti. V Čechách žije 5 let. Je jí 38 let a je rozvedená. Rodinu a především 18 let starého syna má na Ukrajině. Domů jezdí jednou za měsíc, finančně zabezpečuje rodinu. V podniku bydlí a prostituci vykonává 5 let. Předtím pracovala dva měsíce v továrně.

2. Lenka, Ukrajinka, žije v Čechách od narození, je jí 24 let. Chodila na základní i střední školu. Nesehnala práci, tak prostituje, aby si rychle vydělala a osamostatnila se od rodičů.

3. Anička pochází z Moldávie. Je jí 35 let, v Čechách žije od 18 let. Finančně zabezpečuje nemocnou matku, která bydlí v Moldávii. Nejprve pracovala 10 let v továrně, nyní 7 let prostituje.

4. Sandra je Češka. Je jí 25 let a studuje vysokou školu v Praze. Při studiu si o víkendech vydělává sexem za peníze. Do podniku dojíždí na víkendy už pátým rokem.

5. Dáše je 33 let a je Češka. Má manžela a dvě děti. Manžel dostal jejich rodinu do těžké finanční krize, kterou Dáša zachraňuje prostitucí. O děti se stará babička, manžel bydlí s její rodinou a dětmi a Dáša prostituje 3 roky. Rodina si myslí, že pracuje v Rakousku v lázních.

6. Draha je Slovenka. Je jí 29 let. Prostituovala 5 let, pak si našla v podniku přítele, odešla s ním, ale po 2 letech se rozešli a Draha se k prostituci vrátila. Nyní bydlí v podniku, příbuzné má na Slovensku.

7. Lída je Ukrajinka. Je jí 36 let. Vystudovala na Ukrajině vysokou školu a nesehnala práci. V Čechách žije s přítelem, který o její práci ví a toleruje to.

8. Olga je Češka. Je jí 27 let. Má dvojčata, kterým jsou 4 roky. Stará se o ně její sestra. Rodiče tragicky zemřeli při autonehodě. Olga situaci nezvládla, začala fetovat a prostituovat na ulici. Otec dětí je někdo z jejích bývalých klientů.

4.3 Hodnocení výzkumných otázek

Výzkumná otázka číslo 1: Existují nějaké společné znaky, které způsobily, že u žen z výběrového souboru došlo ke vzniku prostitučního chování?

Tabulka 1: Znaky, které způsobily vznik prostitučního chování

Komunikační partnerka	Narušené prostředí primární rodiny	Dosažení maximálně středoškolského vzdělání	Absence přítele nebo manžela	Vznik prostituční kariéry na základě doporučení kamarádky	Nedostatek financí
Nataša	X		X	X	X
Lenka		X	X	X	X
Anička	X	X	X	X	X
Sandra	X		X		X
Dáša		X		X	X
Draha		X	X	X	X
Lída				X	X
Olga	X	X	X	X	X

Zdroj: Vlastní výzkum

Narušené prostředí primární rodiny bylo u 4 komunikačních partnerek. Narušeným prostředím byla myšlena rodina, kde se objevily patologické jevy, rodina, která má nízké příjmy a pohybuje se u hranice chudoby, rodina, která je neúplná nebo rodina, kde jsou rodiče rozvedení. „*Tátu jsem nikdy nepoznala, maminka mi nikdy neřekla, kdo to je.*“ (Anička) „*Táta nás jako malý pořád řezal. Mámě to po pár letech došlo a po tom, co mi zlomil ruku o futra, se s ním rozvedla.*“ (Sandra) „*Když jsem byla malá, neměli jsme peníze. Bylo to těžké, ale táta pracoval jako dělník a tak občas něco vydělal.*“

(Nataša) „*Chvíli jsem jako kadeřnice pracovala, ale pak se naši zabili (smutek v hlase). Měli autonehodu a nepřežili. Ségra je starší a převzala v tu chvíli jejich roli, obě jsme sice byly dospělé, ale snažila se to nějak zachránit, postarat se. Já jsem to nějak nezvládla a přestala chodit do práce. Propadla jsem drogám, to přiznávám.*“ (Olga) Středoškolské vzdělání buď s maturitou, nebo výučním listem má 5 komunikačních partnerek. Absence přítele nebo manžela byla v důsledku jejich prostituční kariéry u 6 komunikačních partnerek. Na základě doporučení kamarádky začalo prostituovat 7 komunikačních partnerek. „*Z ulice jsem měla jednu známou, která dělala taky v podniku, ale jiným. Tenkrát mi o tom povídala, tak jsem se ani nemusela dlouho rozhodovat. Šla jsem se sem zeptat na práci a byla, tak jsem tady.*“ (Olga) „*A pak jsem jednou mluvila o týhle práci s Natašou. Tu jsem poznala přes přítele. Je to sestra jednoho z jeho kolegů a vydělává si sexem. Několikrát jsem to probírala s přítelem, a když mi nakonec řekl, že to bude tolerovat, tak jsem do toho šla.*“ (Lída) „*V baru jsme měli i tanečnice a jedna z nich mi vlastně o SYDNEY vyprávěla. Jednou jsme se bavily o tom, jak se dostala k tancování a ona mi narovinu řekla, že dřív pracovala v podniku a teď, že už tam není, ale že tancuje. Zajímalo mně to, a tak jsem se jí ještě chvíli vyptávala a rozhodla se, že bych si to vyzkoušela. Kámoška mi teda popsala, jak kontaktovat podnik a pak to šlo v podstatě samo. Přijela jsem do SYDNEY a začala pracovat.*“ (Draha) Nedostatek financí byl důvodem začít prostituovat každé komunikační partnerky. „*Za ten první víkend, za dva večery, jsem měla hned 8 klientů. To pro mě bylo těžký. Jenže když jsem si pak přivezla domů něco kolem 16 000, měla jsem jasno.*“ (Lenka) „*Já jsem v tu chvíli byla úplně na dně. Ty peníze, které jsem musela platit a výplata, to prostě nešlo dohromady. Měla jsem už i nějaké dluhy u svých známých, protože jsem s tak málo penězma nemohla vyžít. Věděla jsem, že to chci zkusit, lákaly mě ty peníze.*“ (Anička)

Výzkumná otázka číslo 2: Jak se vyvíjela jejich kariéra prostitutky?

Tabulka 2: Specifika prostituční kariéry 1

Komunikační partnerka	Pracuje pod přezdívkou	Nesetkala se s násilím během kariéry prostitutky	Má stálé zákazníky	Pije při práci alkohol	Okolí neví o kariéře prostitutky
Nataša	X	X	X	X	X
Lenka	X	X	X	X	X
Anička	X	X	X	X	X
Sandra	X		X		X
Dáša	X	X	X	X	X
Draha	X	X	X	X	X
Lída	X	X	X		
Olga	X	X	X		

Zdroj: Vlastní výzkum

Všech 8 komunikačních partnerek pracuje pod nějakou přezdívkou. S násilím se s podnikem nesetkalo 7 komunikačních partnerek. „Násilí se mi našťěstí vyhlo. Tady jsme pod ochranou, tak je to dobrý, ale holky, co začínaly na ulici, s tím mají zkušeností dost. Občas něco vypráví, tak se člověk nestačí divit.“ (Lenka) „Negativní zážitky taky nemám. Tady je to pořád dokola, žádný extrém jsem tu neměla. Ani dobřej, ani špatnej.“ (Lída) Sandra jako jediná měla nepříjemnou zkušenost se zákazníkem. „Jednou mi jeden chlap nadával, že jsem kurva, ať dělám to, co chce on a že na nějaký moje pravidla kašle. Tak jsem zavolala ochranku a vyvedli ho ještě dřív, než by stačil něco zkusit.“ (Sandra) Všech 8 komunikačních partnerek má stálé zákazníky. „Stálí klienti jsou něco jako vaši milenci, takže to není tak hrozné, jako mít 5 cizích chlapů za jednu noc třeba.“ (Nataša) „Jak jsem říkala, беру to jen jako práci a doma mám přítele,

takže i když jsem měla jednoho zákazníka, kterej za mnou pořád jezdil, nikdy jsem s ním nebyla jinde než v práci. Pak jsem mu ale i řekla, že mám přítele a že nemám zájem o nic víc.“ (Lenka) „Pár klientů jezdí jen za mnou, ale nejsem tady tak často, aby z toho něco vzniklo a ani nechci.“ (Olga) „Pak sem za mnou začal jezdit jeden Němec a byl jenom mým zákazníkem. Po půl roce jsme se začali scházet i mimo podnik a už to mezi náma bylo úplně jiný.“ (Draha) „Martin byl můj stálý klient, jezdil sem za mnou denně, vozil mi plno dárků a pak mě začal zvat i na výlety.“ (Anička) „Dokonce sem za mnou jeden jezdil jeden čas každé den. Strašně mě chtěl odsud dostat a být se mnou, ale já jsem s ním ani nikdy nešla nikam jakoby na rande. Prostě mám svojí rodinu a nechtěla jsem se zapléct ještě se zákazníkem. On o mně všechno věděl, chtěl mi pomoci, ale já jsem mu pak řekla, až už radši nejezdí a od té doby nepřijel.“ (Dáša) Alkohol při práci pije 5 komunikačních partnerek. „S klienty si vždycky drink dám a než jdu jakože na scénu, polknu flašku vína.“ (Dáša) „Ze začátku jsem to moc psychicky nezvládala a utápěla se v alkoholu, ale pak jsem si zvykla (mlčí).“ (Draha) „Dřív jsem vypila třeba tři, čtyři flašky vínečka za večer. Pomáhalo mi to, abych mohla pracovat.“ (Anička) U 6 komunikačních partnerek neví jejich okolí o práci prostitutky. Okolím bylo myšleno rodina nebo přátelé. „Doma si samozřejmě myslí, že pracuju v Rakousku. Kousek od hranic jsou lázně a tam jim tvrdím, že dělám. Nikdo to o mně neví.“ (Dáša) „Mám to přes celou republiku, takže jezdím jednou měsíčně a našim to stačí. Víím, že se sem nikdy podívat nepřijedou, ani pořádně neví, kde to je, nikdy jsem jim to vlastně neřekla (smutný výraz). Jako tohle mě mrzí dost no, hlavně kvůli nim. Já jsem si na to už zvykla, hlavně za ty peníze, se to fakt dá vydržet, ale před nima se cítím strašně provinile. Prostě jako bych je podvedla, zklamala. Naštěstí se posledních pár let vídáme opravdu jen pár dní v měsíci, tak jsem ráda, že si nemusím moc vymýšlet. Pořád se mě ptají na přítele, jestli někoho mám, jestli bych se nechtěla vdát už, kde bydlím, atd. Prostě tohle se nesmí nikdy dozvědět (mlčí).“ (Lenka) „Tady v Čechách znám akorát holky z podniku a klienty, takže o mé práci jinak nikdo neví. A doma by to ani zjistit nemohli. To by bylo špatné. Řekla jsem jim, že dělám ve fabrice a že se tu mám dobře.“ (Nataša)

Tabulka 3: Specifika prostituční kariéry 2

Komunikační partnerka	Nemá děti	Neposkytuje sexuální služby s oblibou	Bojí se odhalení své identity známým člověkem	Nemá strach z nákazy pohlavně přenosnou nemocí	Při práci se cítí být v jiné roli
Nataša		X		X	X
Lenka	X	X	X		X
Anička	X	X	X	X	X
Sandra	X	X		X	X
Dáša		X	X	X	X
Draha	X	X		X	X
Lída	X	X		X	X
Olga		X		X	X

Zdroj: Vlastní výzkum

5 komunikačních partnerek nemá děti. Žádná z 8 žen neposkytuje sexuální služby s oblibou. „*Viš co, necítím se dobře. Začátky byly hrozný, probřečela jsem celé noci a občas jsem nemohla ani pracovat, ale drží mě to, že se jednou chci vrátit domů, a tak vím, že pracovat musím. Člověk si ale zvykne na všechno. Hlavně to беру jen jako práci.*“ (Nataša) „*Prostě jsem to brala jako osobní selhání, že jsem zklamala a zničila všechno, co jsem na sobě měla ráda. Neměla jsem k sobě úctu, moje hrdost byla pryč. Dá se to zvládnout, když máte vidinu toho výdělků.*“ (Sandra) 3 komunikační partnerky se bojí toho, že je někdo pozná. „*Mám strach, aby se to někdo ze známých někdy nedozvěděl. To by byl můj konec. Pro jistotu tady nosím vždycky paruku.*“ (Dáša) 7 komunikačních partnerek se nebojí nákazy pohlavně přenosnou nemocí. „*Tím, že se tady všechno dělá přes kondom, nemám ani strach z nemoci.*“ (Dáša) Všechny 8 komunikačních partnerek se cítí být v roli jiné ženy při práci. „*Tady jsem vždycky úplně jiná než třeba doma na Ukrajině nebo i přes den, když si povídáme s holkama.*“

(Nataša) „Je to pořád dokola, noční život, přetvářka, hraješ si na někoho jinýho a celkově jsem tady úplně jiná. Už jsem si na tu roli tady zvykla, tak nevím, jaký to bude, až v podstatě vylezu ven, ale snad to budu já, zase jako dřív.“ (Lenka) „Jsem daleko od domova a v práci jsem jiná osobnost s jinýma hodnotama a popravdě je to dost o herectví.“ (Sandra) „Všechno, co s klientama děláme, probíhá přes ochranu, a jak říkám, přijedu domů a jsem zase pořád ta Lída, kterou zná můj přítel. V práci jsem někdo jinej.“ (Lída)

Výzkumná otázka číslo 3: Jak nahlížíjí do své budoucnosti? Vnímají svou současnou situaci jako dočasnou?

Tabulka 4: Budoucnost komunikační partnerky

Komunikační partnerka	Chce jednou přestat	Nyní chce ale ještě vydělávat peníze	Obava z toho, že bude problém sehnat jinou práci	Chce najít přítele
Nataša	X	X		
Lenka	X		X	
Anička	X	X	X	X
Sandra	X			X
Dáša	X	X		
Draha	X	X	X	
Lída	X	X	X	
Olga	X	X	X	

Zdroj: Vlastní výzkum

Všechny komunikační partnerky mají v plánu jednou přestat. 6 z osmi žen chce zatím ještě ale vydělávat a v nejbližší době nevidí možnost ukončení své kariéry

prostitutky. „Můj cíl, ten jsem ti vlastně ještě neřekla, je našetřit peníze, koupit byt, auto a najít takovou práci, abych se poskromnu uživila.“ (Lenka) „Ať je manžel sebevětší vůl, já ho pořád asi miluju a nejspíš s ním zůstanu, takže jak říkáš, dokud to nesplatím, budu pracovat tady. Radost z toho nemám, je mi dost smutno po dětech, ale dělám to hlavně taky kvůli nim.“ (Dáša) „Tady už mě nic nedrží, ale teď si chci ještě něco vydělat.“ (Draha) „Tenkrát jsem neuměla česky, ale teď mluvím dobře. Já jsem na úřadu práce, takže občas mi tam i nějakou nabídku ukáže, ale zatím mě nikde nechtěli nebo už měli místo obsazený. Tak kdyby se něco našlo, je jasný, že se hned vrátím na sever. Teď se chystám na měsíc k mamince a až se vrátím, tak to pak budu řešit.“ (Anička) 5 komunikačních partnerek se bojí toho, že když s prostitutací přestanou, neseženou žádnou práci. „Bojím se ale toho, že až se odstěhuju nahoru, že neseženu práci.“ (Anička) 2 komunikační partnerky by rády v budoucnu našly přítele. „...ale přece jen já chci ještě tu rodinu a začít konečně jinej život, normální.“ (Anička) „Prostě jsem taková, že nechci, aby můj budoucí partner byl z podniku. Chci někoho jakoby normálního (smích).“ (Sandra) Většina žen je ale z práce s klienty znechucená natolik, že vlastně o nějaký vztah nestojí. „Jako když vidím, že některý holky tady jsou několik let v kuse, nikam jinam se v podstatě nedostanou, tak to bych asi nezvládla a nedívám se jim, že už nemaj náladu na chlapy. V tomhle já mám výhodu, že je to jenom víkendová záležitost.“ (Sandra) „Dokonce sem za mnou jeden jezdil jeden čas každéj den. Strašně mě chtěl odsud dostat a být se mnou, ale já jsem s ním ani nikdy nešla nikam jakoby na rande.“ (Dáša) „Pár klientů jezdí jen za mnou, ale nejsem tady tak často, aby z toho něco vzniklo a ani nechci.“ (Olga)

Z rozhovorů s komunikačními partnery a z předchozích diskuzí o kariéře prostitutky je možné definovat sociální dopady prostituce

Tabulka 5: Sociální dopady prostituce 1

Komunikační partnerka	Nezdaněné příjmy	Požívání alkoholu a riziko závislosti	Závislost na vysokém peněžním příjmu	Ztížená možnost nalezení partnera vhodného pro založení rodiny
Nataša	X	X	X	X
Lenka	X	X	X	X
Anička	X	X	X	X
Sandra	X		X	
Dáša	X	X	X	
Draha	X	X	X	X
Lída	X		X	
Olga	X		X	X

Zdroj: Vlastní výzkum

Vzhledem k tomu, že u nás prostituce není uzákoněná, veškeré příjmy sexuálních pracovníků jsou tedy nezdaněné. To způsobuje finanční ztrátu pro obce i pro stát. Mimo jiné mnoho zákazníků platí také v zahraniční měně a dochází tak k nekontrolovatelnému toku peněz. 5 komunikačních partnerek se přiznalo, že požívají při práci alkohol. Je u nich tedy velké riziko vzniku závislosti. Závislost na vysokém peněžním příjmu je jistá u všech osmi komunikačních partnerek. Pokud by se nebály toho strmého poklesu v jejich životním standardu, jistě by s prací prostitutky skončily snáze. Výdělky jsou ale tak vysoké, že komunikační partnerky neumějí žít s běžným průměrným platem. „Neměli jsme peníze a já jsem nás tím zachránila v tu dobu, ale teď už bych s tím mohla přestat. Jenže se přiznávám, že na peníze si člověk rychle zvykne a teď už se mi nechce snížit svůj životní standart. Sem jezdím, jen když se mi chce. Občas se tady neukážu ani

14 dní, a pak mi stačí pracovat zase jen o víkendu a mám vyděláno.“ (Lída)
 „...pracovala jsem, vydělala si, jela za maminkou, byla jsem šťastná, že jí vidím a zase se vrátila zpátky. Zase jsem pak nějaký rok pracovala, vydělala a koupila byt na severu. Pak jsem si koupila i auto.“ (Anička) Ztížená možnost nalezení vhodného partnera pro založení rodiny se objevila u pěti komunikačních partnerek. Důvodem může být několik faktorů. Ženy jsou cizinky a neumějí mluvit dobře česky, nedostanou se z podniku nikam do společnosti, takže příležitostí k seznámení je málo. Dále jsou často znechuceny prací prostitutky natolik, že nemají ani touhu, hledat partnera.
 „Nenajdeš tady normálního chlapa, máš jich už plný zuby, takže vztah fakt nepotřebuješ.“ (Lenka) „Ale přítel není žádný. To ani nechci.“ (Nataša) „Jako když vidím, že některý holky tady jsou několik let v kuse, nikam jinam se v podstatě nedostanou, tak to bych asi nezvládla a nedivím se jim, že už nemaj náladu na chlapy.“ (Sandra)

Tabulka 6: Sociální dopady prostituce 2

Komunikační partnerka	Problémy při hledání jiného zaměstnání	Psychická zátěž	Promiskuita	Odloučení od domova	Riziko nákazy pohlavně přenosné choroby
Nataša	X	X	X	X	X
Lenka	X	X	X	X	X
Anička	X	X	X	X	X
Sandra		X	X		X
Dáša		X	X	X	X
Draha	X	X	X	X	X
Lída	X	X	X		X
Olga	X	X	X	X	X

Zdroj: Vlastní výzkum

Problémy při hledání jiného zaměstnání má šest žen z osmi dotázaných. Překážkou bývá jazyková bariéra, fakt, že jsou některé z nich cizinky, že nemají dostatečnou praxi a hlavně žádoucí vzdělání. Psychická zátěž se vyskytuje u každé komunikační partnerky. Nejtěžší jsou začátky jejich kariéry, které nesla každá z komunikačních partnerek špatně. I přes odlišnost jejich povah procházely všechny depresemi. „*Prostě jsem to brala jako osobní selhání, že jsem zklamala a zničila všechno, co jsem na sobě měla ráda. Neměla jsem k sobě úctu, moje hrdost byla pryč.*“ (Sandra) „*Je fakt, že probrečených nocí bylo dost, psychicky jsem na tom taky nebyla chvílema dobře...*“ (Lenka) Promiskuitní chování je při této práci nevyhnutelné. Erotické podniky jsou cíleně koncipovány pro sexuální styk s klienty a tím se žena stává promiskuitní. Odloučení od domova nesou komunikační partnerky většinou velmi těžce. Mnohé z nich mají rodiny daleko za hranicemi Česka, a tak se domů vrací pouze na pár dní v dlouhých časových odstupech. „*Jednou za dva měsíce jedu na týden domu, přivezu jim peníze a pak se vracím.*“ (Nataša) V podniku často i bydlí, takže domů potom už jezdí vyloženě jen na návštěvu. „*...tak jí posílám peníze, protože se sama neuživí, ale to je tak malá částka na ty poměry tady, že je mi líto, že pro ní nemůžu udělat víc. Maminka to neví, že pracuju tady. Když přijede, jsme vždycky u mě, jedeme spolu do lázní, užíváme si to. Vždycky jí našetřím na letenku a pozvu jí sem. Vidáme se tak dvakrát ročně. Jednou jede ona sem a pak já tam.*“ (Anička). Riziko nákazy pohlavně přenosné choroby v podniku SYDNEY ženy především odmítají a ničeho takového se nebojí. „*Tak o ochraně jsem ti říkala už minule, tady se prostě kondom používá při všem. Bych se nedivila, kdyby je za chvíli klienti fasovali u vstupu (smích). Ne, promiň, teď vážně. Já jsem vždycky byla trochu hypochondr, víš co, vystuduješ zdravotní školu, tak víš, jaký následky můžou bejt, ale to nesmíš při práci řešit. Musíš spoléhat na ochranu kondomu a modlit se, že nerupne (smích).*“ (Lenka) Sexuální pracovnice si dávají veliký pozor na to, aby sex byl bezpečný, ale jak je známo, žádná ochrana není stoprocentní, a tak jim i přes veškerou ochranu hrozí riziko nákazy.

Vzhledem k tomu, že cílem bylo dále zjistit, jak vnímají sexuální prostitute možnosti sociální práce, vyhodnocuje následující tabulka jejich názory.

Tabulka 7: Sociální práce a prostituce

Komunikační partnerka	Ví, kde hledat pomoc	Využila služeb terénní sociální práce	Nemá zájem o služby	Nezná název organizace poskytující služby v podniku	Byla alespoň jednou v kontaktu s pracovníky
Nataša	X	X		X	X
Lenka	X		X	X	
Anička	X		X	X	
Sandra	X		X	X	
Dáša	X		X	X	
Draha	X		X	X	
Lída	X		X	X	
Olga	X		X	X	

Zdroj: Vlastní výzkum

Všechny komunikační partnerky ví, kde hledat pomoc. V podniku mají letáčky, které jim tam nechávají sociální pracovníci. Pouze Nataša využila služeb terénní sociální práce, a to tehdy, když se nechala testovat na pohlavně přenosné nemoci. Výsledek byl negativní. 7 komunikačních partnerek nemá zájem o využívání jakýchkoli služeb terénní sociální práce. Ani jedna z komunikačních partnerek neznala název organizace, která nabízela sociální služby. Pouze Nataša byla ze všech dotázaných komunikačních partnerek v kontaktu s terénními pracovníky. „*No a sem občas někdo chodí, nabízejí nám zdarma testy na nemoci. Tak toho jsem jednou využila. Jinak letáky tu občas nechávaj, já je nečtu.*“ (Nataša) „*Jo a jednou jsem tu zažila dva lidi, co se bavili s barmankou, nabízeli vyšetření, ale já jsem k nim nešla, ani jsem si nevzala ty*

jejich letáky. Tím, že se tady všechno dělá přes kondom, nemám ani strach z nemoci.“
(Dáša) *„Vím, kam se i obrátit, kdybych potřebovala, viděla jsem jeden dokument*
v televizi, máme tady i nějaký letáky, ale jak říkám, nejsem ještě taková troska, abych to
potřebovala.“ (Draha)

5 DISKUZE

Výzkum v této specifické oblasti přinesl mnoho nového a zároveň potvrdil i vyvrátil výroky několika autorů. Výzkumné otázky byly pokládány tak, aby bylo možné zmapovat problematiku podnikové prostituce. Rozhovory s komunikačními partnery přinesly odpovědi na to, jak ženy poskytující sex za peníze v erotickém klubu prožily své dětství, jaká byla jejich primární rodina, čím byly motivovány k prostituci, jak se vyvíjela jejich kariéra, jak vnímají roli sexuální pracovnice, jestli mají nějaké zkušenosti s násilím během své činnosti, jaký má na ně prostituce pozitivní a negativní dopad, jak nahlízejí do budoucnosti a v neposlední řadě zda vnímají možnosti sociální práce jako určité pomoci.

První výzkumná otázka zněla: **Existují nějaké společné znaky, které způsobily, že u žen z výběrového souboru došlo ke vzniku prostitučního chování?**

Z výsledků vyplývá následující. Polovina dotázaných komunikačních partnerek pochází z primární rodiny, kde **vyrůstaly v narušeném prostředí**. Narušené prostředí definuje Vaníčková (32) jako rodinnou dysfunkci a domácí násilí. Prostitující ženy se také v mládí často setkaly se syndromem CAN (zneužívaného a zanedbávaného dítěte). Coleman (2) doplňuje, že studie ukazují, že většina žen pochází z dysfunkční rodiny, že se své rodině brzy odcizily. Coleman (2) dále tvrdí, že prostitutky patřily většinou mezi žákyně, které byly ve škole problémové. Toto je jedna z mnoha specifických odlišností podnikové prostituce, kdy z výzkumu vyplynulo, že 5 komunikačních partnerek dokončilo **střední školu**, 2 mají vysokoškolské vzdělání a jen jedna má vzdělání pouze základní. Tento fakt si vysvětlují tím, že do SYDNEY se dostanou většinou jen ženy, od kterých zákazníci vyžadují nejen sex za peníze, ale zároveň i jistou zábavu, komunikaci a společnost. K tomu je zapotřebí vyšší inteligence a především ovládnutí cizích jazyků. Dalším společným znakem byla u 6 komunikačních partnerek **absence přítele nebo manžela**. Proto pro ně není překážkou začít prostituovat, jsou svobodné a volné. **Nedostatek financí** byl znakem, který se projevil u všech osmi komunikačních partnerek. Peníze byly jednoznačně největší motivací k tomu, aby žena začala prostituovat. A jak potvrzuje Matoušek (17), prostituce je pro ženy finančně zajímavá,

neboť mohou v krátkém období vydělat mnoho peněz a je časově flexibilní, protože mohou disponovat svým časem. Pecka (22) upřesňuje, že zisk z prostituce přesahuje možnosti běžných profesí. Průměrný příjem prostitutky, která se pohybuje v podnicích, činí 30 – 50 000 Kč. Posledním znakem je **doporučení kamarádky**. Na základě popisu podnikové prostituce, které se ženám dostalo ze strany jejich známých či kamarádek, začalo prostituovat 7 komunikačních partnerek. Zmíněných 5 znaků se objevilo u většiny komunikačních partnerek na začátku jejich kariéry. Bezsporně nejvíce zde dominovala potřeba, začít řešit svou finanční situaci. Všechny komunikační partnerky tedy uznaly za vhodné vstoupit na prostituční scénu. K tomu jim dopomohly jejich kamarádky, které jim popsaly prostituční kariéru a řekly jim, jakým způsobem podnik kontaktovat. Podle mého názoru je v podnicích mnoho žen, které si sáhlo ve svém životě na dno a mnohdy ani ne svojí vinou. Nicméně jsem přesvědčena, že rozhodnutí začít prostituovat, stálo právě tyto ženy mnoho sil a bylo pro ně nesmírně těžké přijmout roli prostitutky.

Výzkumná otázka číslo 2 zněla: **Jak se vyvíjela jejich kariéra prostitutky?**

Z rozhovorů vyplynulo, že každá žena prošla jinou životní drahou a každá má své specifické zážitky. Ovšem existují některé společné znaky, které se během jejich kariéry objevily. Prvním znakem, který dominuje u všech komunikačních partnerek, je **práce pod přezdívkou**. Všechny ženy pracují pod jménem, které jim ve skutečnosti nepatří. Jak bude uvedeno dále, mnohé z nich si tím snáze zvykají na roli prostitutky, která jim bývá ze začátku cizí. Jiné se bojí odhalení známým člověkem. Dalším znakem, který se opět svým výsledkem liší od tvrzení některých autorů, je to, že se komunikační partnerky během své kariéry **nesetkaly s násilím**. Tuto skutečnost potvrdilo 7 komunikačních partnerek. Vaničková (32) tvrdí, že prostituce bývá doprovázena sexuálním násilím, kdy dochází například k vynucení sexu bez ochrany, nechtěným způsobům sexuálního styku, znásilnění, tělesnému trestání a přinucení k sexu s více zákazníky. Toto je však v podniku SYDNEY vyloučeno. Aby se předcházelo právě těmto negativním doprovodným jevům, je velká část klubu monitorována a hlavně je na každém pokoji umístěn alarm, který přivolá ochranku. Dalším argumentem je fakt, že zákazníci, kteří vstupují do objektu, jsou většinou muži z vyšší společnosti a jsou si

vědomí těchto opatření. Výrazným specifickým znakem, který charakterizuje kariéru podnikových prostitutek, je **stálost zákazníků**. Všechny 8 komunikačních partnerek uvedlo, že má stálé zákazníky. Tuto skutečnost potvrzuje i Chmelík (11) tvrzením, že tyto prostitutky mají svoji vlastní malou a stálou klientelu. Jedná se většinou o vysoce solventní klienty, často je například i doprovázejí na společenských akcích. Dalším společným znakem, který se objevil u 5 komunikačních partnerek, bylo **pítí alkoholu při práci**. Tuto skutečnost vysvětlují komunikační partnerky tím, že jim to při práci pomáhá. Ani jedna z komunikačních partnerek nebyla závislá na tvrdé droze, jediné, co potřebovaly k tomu, aby mohly snáze odejít s klientem na pokoj, byl právě alkohol. Dle mého názoru je to jedna z nejméně škodlivých věcí, kterou si mohou takto pomáhat. Je to ale právě důkaz toho, že práce prostitutky je stresující natolik, že žena musí sáhnout po láhvi vína, aby byla schopná jít tzv. na plac. Tato skutečnost poukazuje na to, že ženy nejsou dostatečně silné, aby se obešly bez alkoholu, že bariéry, které mají při kontaktu s klientem, musí něčím přebít. Dalším znakem, který potvrdilo 6 komunikačních partnerek, je to, že jejich **okolí neví o kariéře prostitutky**. Hlavní příčinou je fakt, že se za sebe ženy stydí, že nechtějí svému okolí sdělit, že prostituují, mají strach ze stigmatizace, která je v dnešní společnosti vzhledem k vykonávané činnosti běžná. Jejich kariéra se vyznačuje i tím, že **nemívají většinou děti**. 5 komunikačních partnerek je bezdětných. Jsou to ženy jak mladé, tak i ve středním věku. Jejich povolání jim v podstatě ani neumožňuje mít děti a žít plnohodnotný rodinný život. Mnohé z nich o nic takového ani nestojí. Žádná z žen **neposkytuje sexuální služby s oblibou**. Jak uvádí Chmelík (11), prostitutky své tělo nenabízejí za účelem sexuálního ukojení, ale pouze ze zjištěných důvodů. Když jsem při výzkumu s komunikačními partnerkami hovořila o intimnějších záležitostech, shodly se na tom, že sex s klienty berou čistě jako práci. Nemají z něj žádné uspokojení a jsou nuceny se přetvářet a hrát, aby byl jejich předstíraný prožitek věrohodný. Faktem ovšem je, že si ženy brzy zvyknou a toto chování jim později nedělá vůbec problém. 3 komunikační partnerky uvedly, že se **bojí odhalení jejich identity**. Zbytek dodalo, že jsou od domova tak daleko, že zrovna z této věci strach nemají. Během rozhovorů jsem se dovídala místo bydliště žen a zjistila, že v jejich branži je pravidlem prostituovat daleko

od domova. Pokud tedy žena, která bydlí u hranic v blízkosti klubu a chce dělat luxusnější podnikovou prostituci, bude hledat vhodný podnik, pojedje za prací na druhou stranu republiky, aby jí právě nehrozila možnost odhalení identity. Vaníčková (32) uvádí, že při prostituční kariéře bývá mnohdy narušeno sexuální a reprodukční zdraví. Prostituuující osoby jsou ohrožené pohlavně přenosnými chorobami. Bývají narušeny tři hlavní zdroje reprodukčního a sexuálního zdraví. Patří mezi ně sexualita a přiměřený vývoj, dále ochrana před sexuálně přenosnými nemocemi a ochrana před předčasným těhotenstvím a spontánními potraty. Tato teorie se opět vymyká tomu, co bylo zjištěno výzkumem. 7 komunikačních partnerek **nemá strach z nákazy pohlavně přenosnou chorobou**. Jak bylo zmíněno výše v úryvku o specifikách podnikové prostituce, podnik SYDNEY má určitá pravidla, která musí každý dodržovat. Veškeré sexuální praktiky probíhají přes kondom a je vysoce dbáno na hygienu. Čisté povlečení, sprcha před sexuálním stykem i po něm a především kondomy dávají ženám jistotu, že se nakazit nemohou. Tuto skutečnost potvrzuje i Smejkal (28) tvrzením, že tyto podniky mívají dané své cenové kategorie a je zde daleko nižší riziko onemocnění než na ulici. Posledním společným ukazatelem kariéry prostituujících žen v podniku, který potvrdilo všech 8 dívek, byla **změna jejich role při práci s klientem**. Dívky uvedly, že pokud jsou v práci, nejsou to ony, ale chovají se úplně jinak. V podstatě si hrají na něco, co jim je cizí. Postupem času si svou roli ale vždy osvojily. Když jsem tedy zkoumala kariéry prostituujících žen, nemohla jsem si nevšimnout specifik, kterými se odlišuje od ostatních forem prostituce. Jiné je například to, že v klubu mají ženy svou komunitu, která funguje pod určitými pravidly, jsou zde určité normy, zvyky a opatření, která musejí respektovat jak prostitutky, tak i zákazníci. Kariéra každé komunikační partnerky měla znaky, které byly všem ženám společné, ale každá zažila v podstatě svou originální a neopakovatelnou cestu prostituční kariérou. Nicméně lze vytvořit jistý model, kdy žena se o možnosti prostituce dozví od své kamarádky, přijíždí do podniku, začíná pracovat, to jí samozřejmě přináší mnoho stresu, obav z neznámého a většinou dojde i ke snížení sebeúcty. Následně je ale zisk z prostituce natolik uspokojivý, že ženy nechtějí přestat, aby nemusely snižovat svůj životní standart. Respektují podniková

pravidla, mívají stálé zákazníky, dbají na svou vizáž a v podstatě díky vysokým výdělkům nedbají zřetel ani na rizika a úskalí, která jim prostituční kariéra přináší.

Třetí a poslední výzkumná otázka byla: **Jak nahlíží do své budoucnosti? Vnímají svou současnou situaci jako dočasnou?**

Všech osm komunikačních partnerek uvedlo, že **chtějí s prací prostitutky jednou přestat**. Matoušek (18) ale dodává, že přestat jim brání nejen absence partnera, zvyk na finanční příjem a obava z nenalezení zaměstnání, ale je to také neznalost společenského prostředí, kam by žena měla odejít po ukončení kariéry. Zařadí se v podstatě do společnosti, která je jí cizí. 6 komunikačních partnerek uvedlo, že přestat zatím ale neplánují, protože si **chtějí ještě vydělat peníze**. Každá z nich uvedla, že má ještě nějaký důvod, proč v podniku být. Buď se jednalo o zabezpečování rodiny, nebo šetření za účelem něco si pořídit. Dalším společným znakem bylo, že 5 komunikačních partnerek se vážně obávaly toho, že **nebudou moct sehnat práci**. Vzhledem k bariérám, které mají, je tato obava logická. Ženy jsou většinou cizinky a jazyková bariéra je největším problémem. Bez znalosti českého jazyka není snadné najít uplatnění na trhu práce. Další překážkou bývá vzdělání. Posledním společným znakem je to, že 6 komunikačních partnerek **nemá zájem hledat žádného partnera**. Z rozhovorů jednoznačně vyplynulo, že jsou sexuální pracovnice natolik znechucené svou prací, že nemají potřebu hledat nějakého životního partnera. Naopak dvě ženy považují založení nového vztahu za vhodný začátek jejich budoucnosti. Podle mého názoru žádná z žen nechce tuto práci dělat až do důchodového věku. Jsou si vědomy toho, že s přibývajícím věkem bude ubývat i klientela. Nicméně motivace peněz a potřeba peněz je tak vysoká, že většina konec kariéry prozatím neviděla. Práce jim příjemná není, každá vám tvrdí, že s tím chce přestat, ale v nejbližší době to většina neplánuje.

Na základě rozhovorů s komunikačními partnerkami a na základě zodpovězení výzkumných otázek, bylo možné definovat **sociální dopady podnikové prostituce**. Opět se mi potvrdilo, že odlišnost od jiných forem prostituce je zde markantní.

Prvním ze sociálních dopadů jsou bezpochyby **nezdaněné příjmy prostitutek**. Jak uvádí Matoušek (17), společnost se zajímá o příjmy, které by vyneslo zdanění prostituce

a zároveň touží vnést do prostituce nějaký řád, pořádek. Vzhledem k tomu, že u nás prostituce není uzákoněná, veškeré příjmy sexuálních pracovníků jsou tedy nezdaněné. To způsobuje finanční ztrátu pro obce i pro stát. Mimo jiné mnoho zákazníků platí také v zahraniční měně a dochází tak k nekontrolovatelnému toku peněz. Druhým sociálním dopadem je **požívání alkoholu a riziko závislosti**. Na alkoholu vzniká rychle závislost. Pokud tedy prostitutky během své kariéry pijí každý den alkohol, v případě podniku SYDNEY především litry vína, jistě to zanechá stopu na jejich zdravotní stránce a následně vyústí v alkoholovou závislost. Třetím sociálním dopadem je **závislost na vysokém finančním příjmu**. Jak již bylo zmíněno, finanční motivace je jednoznačně dominantním prvkem v jejich kariéře. Sexuální pracovníce přiznaly, že na vysoké výdělky, se zvyká snadno a smířit se s mnohonásobně nižšími příjmy, je v podstatě nemožné. Coleman (2) potvrzuje, že pokud jsou ženy atraktivní a mladé, je snazší vydělat si velkou sumu peněz, které by v běžném zaměstnání nikdy nedocílily. Čtvrtým sociálním dopadem je **ztižená možnost nalezení vhodného partnera pro založení rodiny**. Jak uvádí Vaníčková (32), ženu často provází životem po ukončení kariéry sociální trauma. Pokud začnou provozovat komerční sex, nebývají již v kontaktu se svým primárním sociálním prostředím, s rodinou a s přáteli. Jsou sociálně zranitelné a odmítají sociální kontakty. Ženy také chtějí být ke svým partnerům upřímné, a tak jim většinou o svém dřívějším povolání řeknou. Muže tato informace od ženy často odradí a nemá o ní již zájem. V ještě horších případech naváže se ženou vztah a postupem času ji stejně vyčítá její minulost a dochází ke stigmatizaci, ne-li až k násilí. Pátým sociálním dopadem jsou **problémy při hledání nového zaměstnání**. O bariérách se zmiňuji výše, nicméně žena, která vydělávala měsíčně 50 000 Kč, si nebude chtít budovat kariéru například prodavačky, kde se průměrný výdělek pohybuje kolem 9 000 Kč. Dále nejsou prostitutky v podniku zvyklé na to pod někým pracovat, někoho poslouchat a řídit se striktním režimem, který neodmyslitelně patří k práci v továrně, která je pro tyto ženy v podstatě nedostupnější. Šestým sociálním dopadem je **psychická zátěž**. Vaníčková (32) se zmiňuje o následcích prostituce, mezi které patří stres a psychická zátěž. Působení stresu záleží na tom, jak je prostituující osobou vnímán, jak ohrožuje jádro osobnosti. Dlouhodobé působení stresu způsobuje řadu

nemocí. V extrémních případech může dojít k psychické smrti člověka. Osobnost prostituujících žen je podle mého názoru nějakým způsobem narušena vždy. U každé sexuální pracovnice je nutné přizpůsobení se něčemu, na co doposud nebyla zvyklá. Dlouhodobě provozují sex s vnitřním odporem, ale s potřebnou přetvářkou. Tento fakt musí nutně vést k tomu, že po čase je žena více a více deprivovaná, dochází k depresím, které mohou způsobit následně až poruchy somatického zdraví. Sedmým sociálním dopadem je **promiskuitní chování**. Jak uvádí Chmelík (11), člověk má eticky zakódované monogamní chování, ale na druhou stranu tíhne k promiskuitě a vyhledává možnost pohlavního styku bez citové angažovanosti. Prostituce poukazuje na to, že člověk není jednoznačně monogamně orientovaný. V dnešní době se hranice promiskuity neustále posouvají, ale z výzkumu vyplynulo, že ženy se stydí za svou promiskuitu. Nelíbí se jim, že měly sex s tolika zákazníky, ale jsou si vědomy, že jiná možnost není. Tím si na celý život udělí nálepkou promiskuitní ženy poskytující sex za peníze. Osmým sociálním dopadem je **odloučení od domova**. Dle Vaničkové (32) jsou prostituující osoby společností považovány za špatné, nežádoucí a dostávají se na konec zájmů společnosti i přes to, že potřebují pomoc. Marginalizace bývá zdrojem sekundární viktimizace. Ženy ví, že by jejich práci prostitutky doma nikdo netoleroval. Bojí se odmítnutí a zavržení ze strany rodiny a přátel. Nechtějí, aby kdokoli odhalil jejich činnost v podniku, a tak to řeší tím, že pracují daleko od domova. Z ekonomických důvodů jsou jejich návštěvy omezené. Mnohdy se jedná navíc o cizinky, které jsou odloučení nedobrovolně tím, že jejich rodina bydlí v zahraničí a ženy nemají finanční prostředky na to, aby byly v kontaktu. Posledním, devátým sociálním dopadem podnikových prostitutek je **riziko nákazy pohlavně přenosné choroby**. V práci jsou několikrát zmíněny zdravotní aspekty této činnosti a podmínky provozování sexu za peníze, ale chtěla bych upozornit na to, že i přes veškerou ochranu riziko nákazy stále existuje. Matoušek (17) dodává, že na našem území nalezneme jak menší kluby, které lemují hranice státu, tak i tzv. „sexmarkety“, kde je zaměstnáno až 150 pracovnic a zároveň existuje obava z pohlavně přenosných chorob. Problémem je, že si tento fakt ženy v SYDNEY vůbec nepřipouští. Především kondomům věří natolik, že obavu z nákazy měla jen jedna z komunikačních partnerek. Nicméně je třeba

upozornit na to, že riziko zde je, takže ženám při prostituci hrozí poškození sexuálního či reprodukčního zdraví.

Poslední zkoumanou stránkou bylo povědomí komunikačních partnerek o možnostech sociální práce. Během výzkumu jsem se dozvěděla, že v podniku SYDNEY probíhá pokus o terénní sociální práci. Z výsledků však vyplynulo, že ženy, které zde pracují, o pomoc sociálních pracovníků většinou nestojí. Je to tím, že podnik patří mezi ty lepší a ženy, které tu najdete, jsou jiné než ženy na ulici. Jak již bylo zmíněno, odmítají pomoci, protože touha po výdělku je tak vysoká, že překonají veškerá úskalí této činnosti a prostituují. Ve srovnání například se silniční prostitucí, jsou tato úskalí velmi zanedbatelná. Dle Chmelíka (11) ženy u silnice poskytují různé formy sexuálního styku v podstatě komukoli a kdekoli. Bývají závislé na drogách a u této formy prostituce je velké riziko pohlavních chorob a trestné činnosti. Typický je laciný sex jakéhokoli druhu, ze kterého profitují pasáci, kuplíři. Podniková prostituce nemá v tomto výroku jediné společné s prostitucí silniční. Na základě rozhovoru s Mgr. Danielelem Jambrikovičem bylo zjištěno, že děvčata u silnice terénní sociální práci využívají a zájem z jejich strany je opravdu velký. Upozornil především na to, že problémem SYDNEY je vysoké zastoupení cizinek, u kterých existují velké jazykové bariéry. Dalším problémem je jejich postavení, kdy ony jsou v podstatě ty na nejvyšší úrovni a nemají potřebu využívat služby sociální práce. Pozitivní zjištění ale bylo, že každá z nich ví, kde hledat v případě potřeby pomoci. Ví, jak kontaktovat českokrumlovský Streetwork a požádat o pomoc.

Chtěla bych upozornit na to, že podnik, ve kterém výzkum probíhal, patří mezi luxusnější erotické kluby, a tak se zde vyskytují specifické dopady prostituce. Naopak některé z dopadů, které uvádí Vaníčková (32), se dotázaných komunikačních partnerek vůbec netýkaly. Patří mezi ně prostitutka jako oběť násilí, suicidiální chování ženy, závislost na tvrdé droze, zneužití pro kriminální aktivity nebo výskyt sexuálně přenosné choroby. Během studování literatury a během výzkumu jsem zjistila, že existuje opravdu markantní, pro mě až neočekávaný rozdíl ve formách prostituce. Ať už se jedná o rozdíly ve vstupu na prostituční scénu nebo o rozdíly týkající se průběhu kariéry a především právě o rozdíly v sociálních dopadech prostituování.

Vzhledem k aktuálnosti tématu a ke společenské naléhavosti řešení této problematiky si myslím, že je nezbytné, aby se docílilo v České republice legislativních změn, které budou prospěšné oběma stranám. Myslím si, že správně promyšlená a aplikovaná reglementace prostituce by mohla být velmi účinná. Na jedné straně by se zamezilo negativním doprovodným jevům, které jsou spojeny s formami prostituce, například silniční či pouliční, na straně druhé by se zlegalizovaly podmínky poskytování prostituce podnikové či hotelové. Došlo by tím ke snížení kriminality s prostitutí spojené a především ke snížení stigmatizace tohoto „povolání.“

Otázky vhodné k dalšímu zkoumání, se podle mého názoru týkají právě specifík jednotlivých forem prostituce. Je důležité si uvědomit, že společnost není v této oblasti dostatečně informovaná, a že na základě tohoto dochází právě ke stigmatizaci a k marginalizaci prostitutek. Myslím si, že je veliký rozdíl v tom, zda se jedná o prostitutku z ulice či prostitutku z podniku. Bylo by tedy zajímavé vymezit podrobné rozdíly ve formách prostituce, ve způsobech, jakým je sex za úplatu poskytován, v motivaci k prostitučnímu chování, v jejich kariérách a především v osobnostech žen, které poskytují tyto erotické služby.

Můj názor na podnikovou prostituci je v podstatě neutrální. Nemyslím si, že by byla prospěšná a zároveň nejsem přesvědčena, že by tato forma byla delikventní záležitostí. Společnost ji však považuje za silně patologickou, což ovšem přisuzuji nedostatečným informacím a především velké díře v legislativě, která by tuto problematiku měla řešit.

6 ZÁVĚR

Prostřednictvím bakalářské práce jsem se pokusila nahlédnout do problematiky podnikové prostituce, pochopit motivaci žen k prostitučnímu chování, zmapovat jejich životní dráhy, odhalit úskalí prostituční kariéry a zjistit, jak vidí svou budoucnost. Cílem práce bylo zmapovat sociální dopady prostituce vzhledem k eventuelním specifikám Jihočeského kraje, a to především z pohledu sociální práce. Uvedený cíl práce korespondoval s ambicemi zjistit, jak sexuální pracovnice reflektují především svůj osud a zda vnímají roli a možnosti sociální práce, pokud se s její praxí v souvislosti se svou činností setkaly, či zda pociťují její absenci. Výzkumný soubor tvořilo 8 žen, které se živí sexem za peníze v luxusním erotickém podniku SYDNEY. V souvislosti s cílem práce byly stanoveny výzkumné otázky.

První výzkumná otázka se ptala, zda existují nějaké společné znaky, které způsobily, že u žen z výběrového souboru došlo ke vzniku prostitučního chování? Výsledky výzkumu byly charakterizovány následující znaky: komunikační partnerky vyrůstaly v narušeném prostředí primární rodiny, většina dosáhla středoškolského vzdělání, před vznikem prostituční kariéry a během ní je absence přítele nebo manžela, nedostatek financí a začátek prostituování na základě doporučení kamarádky.

Druhou výzkumnou otázkou bylo zjištěno, jak se vyvíjela jejich kariéra prostitutky. Výsledky výzkumu byly charakterizovány následující znaky: každá z komunikačních partnerek pod přezdívkou, nesetkaly s násilím během své kariéry, typická je stálost zákazníků, většina žen pije alkohol při práci, jejich okolí neví o kariéře prostitutky, nemívají většinou děti, žádná z žen neposkytuje sexuální služby s oblibou, některé se bojí odhalení jejich identity, většina nemá strach z nákazy pohlavně přenosnou chorobou a typická je změna jejich role při práci s klientem.

Třetí výzkumná otázka hledala odpověď na to, jak nahlížíjí do své budoucnosti a zda vnímají svou současnou situaci jako dočasnou? Výsledky výzkumu byly charakterizovány následující znaky: všechny komunikační partnerky chtějí s prací prostitutky jednou přestat, většina z nich ale chce ještě vydělat peníze, některé mají obavy, že nebudou moct sehnat práci a většina nemá zájem hledat žádného partnera.

Na základě rozhovorů a zodpovězení výše uvedených výzkumných otázek bylo možné charakterizovat sociální dopady podnikové prostituce, kterými jsou nezdaněné příjmy prostitutek, požívání alkoholu a riziko závislosti, závislost na vysokém finančním příjmu, ztížená možnost nalezení vhodného partnera pro založení rodiny, problémy při hledání nového zaměstnání, psychická zátěž, promiskuitní chování, odloučení od domova a riziko nákazy pohlavně přenosnou chorobou.

Posledním zkoumaným jevem bylo, zda jsou si komunikační partnerky vědomy možností sociální práce a zda ji vnímají jako způsob pomoci. Z výsledku vyplynulo, že komunikační partnerky, vzhledem ke specifikům podniku a k jejich postavení, o pomoc terénní sociální práce zájem příliš nejeví. Služby využívat nepotřebují a komunikovat s pracovníky nechtějí. Ví ale, kde hledat pomoc a jak se s terénními pracovníky v případě potřeby spojit.

Práce může přispět k pochopení důvodů prostituování žen, přinese informace o tom, jak se vyvíjely životy komunikačních partnerek a v čem vidí pozitivní a negativní dopady této aktivity v sociální oblasti. Může pomoci odhalit markantní rozdíly ve formách prostituce a zmapovat specifika podnikové prostituce.

7 ZDROJE

1. BARTLOVÁ, Sylva. Sociální patologie. Vyd. 1. Brno : Institut pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví v Brně, 1998. 53 s. ISBN 8070132590.
2. COLEMAN, James William a Harold R. KERBO. *Social problems*. 9th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, 2006, 582 s. ISBN 01-315-4053-X.
3. ČESKO. Trestní zákoník: Zákon č.40/2009 Sb. In: <http://zakony-online.cz/?s10&q10=all>. 2009
4. DUNOVSKÝ, Jiří. *Problematika dětských práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2005, 251 s. ISBN 80-247-1201-6.
5. GAVORA, Peter. *Úvod do pedagogického výzkumu*. Překlad Vladimír Jůva. Brno: Paido, 2000, 207 s. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-859-3179-6.
6. HALFAROVÁ, Hana. Prostituce je záludná past. *Soukromé pasti* [online]. 2008 [cit. 2013-03-24]. Dostupné z: <http://soukromepasti.nova.cz/clanek/novinky/prostituce-je-zaludna-past.html>
7. HALLOVÁ, Judy a [přeložil Jan KORDAČ]. *Karma vztahů: astrologie a minulé životy*. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 80-247-3352-8.
8. HAŠKOVCOVÁ, Helena. Manuálek o násilí. Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně, 2004. ISBN 80-7013-397-X
9. HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2008, 407 s. ISBN 978-80-7367-485-4.

10. HUGHES, Donna M. *Prostitution: Causes and Solution*. Spain, 2004. Professor & Carlson Endowed Chair in Women's Studies. University of Rhode Island.
11. CHMELÍK, Jan a kolektiv. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6.
12. JANDOUREK, Jan. *Slovník sociologických pojmů: 610 hesel*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2012, 258 s. ISBN 978-802-4736-792.
13. JEŘÁBEK, Hynek. *Úvod do sociologického výzkumu*. Dot. Praha: Karolinum, 1993, 162 s. ISBN 80-706-6662-5.
14. KUBÁLKOVÁ, Petra a Tereza WENNERLHOM. *Ženy a česká společnost. Hodnocení implementace Pekingské akční platformy na národní a mezinárodní úrovni (Peking +15)*. Praha: Otveřená společnost, o.p.s., 2010. ISBN 978-80-87110-19-5..
15. *La Strada Česká republika* [online]. 2012 [cit. 2013-03-01]. Dostupné z: <http://www.strada.cz>
16. LUBIN, Gus. There Are 42 Million Prostitutes In The World, And Here's Where They Live. *Business Insider* [online]. 2012 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <http://www.businessinsider.com/there-are-42-million-prostitutes-in-the-world-and-heres-where-they-live-2012-1>
17. MATOUŠEK, Oldřich. *Sociální práce v praxi*. Praha : Portál, 2010. 352 s. ISBN 978-80-7367-818-0
18. MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-320-8.
19. MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2006, 332 s. ISBN 80-247-1362-4.
20. NAPHY, William. *Sex crimes: from Renaissance to Enlightenment*. Stroud: Tempus, 2004. ISBN 07-524-2977-9.
21. PASTOR, Zlatko. *Sexualita ženy*. Praha: Grada, 2007, 204 s. ISBN 978-80-247-1989-4

22. PECKA, Emanuel. *Sociologie politiky*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2010. ISBN 80-247-2793-5.
23. Prohibited sexual behavior and sexual violence. In: HAEBERLE, Erwin. *Magnus Hirschfeld for sexology* [online]. 2007 [cit. 2013-01-05]. Dostupné z: http://www2.hu-berlin.de/sexology/ECT6/html/prohibited_sexual_behavior_and.html
24. *Projekt Šance, o.s.* [online]. 2012 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <http://www.sance.info/index.php>
25. Projekt Viktorie. *Streetwork* [online]. 2012 [cit. 2013-04-17]. Dostupné z: <http://kcentrum.cpdm.cz/index.php?page=page&kid=208>
26. Prostituce - legalizovat, nebo kriminalizovat?. In: *Fenomén* [online]. 2009 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <http://www.stream.cz/fenomen/298608-fenomen-prostituce-legalizovat-nebo-kriminalizovat>
27. *Rozkoš bez rizika* [online]. 2010 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <http://www.rozkosbezrizika.cz>
28. SMEJKAL, Vladimír a Hana SCHELOVÁ BACHRACHOVÁ. *Velký lexikon společenského chování*. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2011, 400 s. ISBN 978-80-247-3650-1
29. STOUT, Karen D. a Beverly MCPHAIL. *Confronting sexism and violence against women: a challenge for social work*. New York: Longman, 1998, 348 s. ISBN 08-013-1757-6.
30. STRAUSS, Anselm. *Základy kvalitativního výzkumu: Postupy a techniky metody zakotvené teorie* Přel. S. Ježek. 1.vyd. Boskovice: Albert, 1999, 196 s. ISBN 80-858-3460-X.
31. TICHÝ, Michal. *Práce se sociálně neadaptovanými klienty*. Vyd. 1. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Pedagogická fakulta, 2007, 251 s. ISBN 80-736-8310-5.
32. VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2., dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2007, 141 s. ISBN 978-80-247-2218-4.

33. VANTUCH, Pavel. *Trestní zákoník s komentářem: komentář k zákonu č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů : informace z judikatury : k 1.8.2011*. Olomouc: ANAG. ISBN 80-726-3677-4.
34. VONDRUŠKOVÁ, Alena. *Jařmo, parkán, trdlice, aneb, Výkladový slovník historických pojmů, které upadají v zapomnění*. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 80-247-3946-1.
35. Vývoj HIV/AIDS. In: *Česká společnost AIDS pomoc* [online]. 2012 [cit. 2013-03-24]. Dostupné z: http://www.aids-pomoc.cz/info_statistiky.htm
36. WEISS, Petr. *Sexuální zneužívání dětí*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2005, 264 s. Psyché (Grada Publishing). ISBN 80-247-0929-5.
37. *World wide prostitution* [online]. 2010 [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <http://worldwideprostitution.com/>

8 PŘÍLOHY

Seznam příloh:

- I. Přepis rozhovoru s Mgr. Danielem Jambrikovičem
- II. Přepisy rozhovorů s komunikačními partnerkami

Příloha 1: Přepis rozhovoru s Mgr. Danielem Jambrikovičem

Nad rámec zadání práce byl z důvodu argumentačního podpoření dat proveden volný rozhovor s terénním sociálním pracovníkem Českokrumlovského Streetworku, který právě v podniku SYDNEY provádí terénní sociální práci. Zajímala mě tedy zpětná vazba sexuálních pracovníků podniku SYDNEY.

Bude uveden přepis rozhovoru s Mgr. Danielem Jambrikovičem, který je vedoucím projektu Steetwork a vedoucím projektu Viktorie. Od roku 2008 provádí terénní sociální práci v podniku SYDNEY.

„Mohla bych se vás prosím tedy zeptat, jaká je odezva terénní sociální práce, kterou v podniku SYDNEY poskytuje?“

„Tento podnik je velmi specifický. Je tam velké množství holek, které tam jsou a točí se. Je tam pár stálějších tváří, které tam potkáváme, ale jinak se to tam celkem střídá. Tyto dívky v SYDNEY jsou většinou krásné a převážná většina z nich jsou cizinky, takže kontakt s nimi bývá těžší. Popravdě, často ani nemají zájem. Za ta léta té terénní sociální práce v tomto klubu se tam nechalo testovat několikrát pár holek. Většinou to jsou ženy, které si platí zdravotní a sociální pojištění v České republice a pokud potřebují, využívají služeb svého praktického lékaře nebo gynekologa. V podniku je mezi

nimi cítit rivalita, protože výběr je tam velký a často je tam i 15 – 20 holek, které sedí a čekají na zákazníky. Takže pokud tam přijede nějaká huře vypadající dívka, konkurence je velká a většinou zde nezůstává dlouho. My jim vždy při návštěvě dáváme různé materiály a kondomy, ale tyhle ženy jsou finančně zabezpečeny natolik, že si vše, co jim poskytujeme, mohou sami koupit. Podnik ožívá především o víkendu, kdy je tam opravdu velmi živo a přijíždí i dívky, které jezdí jen na víkend, jsou tam ale i zástupy klientů. Podnik pak připomíná velkou diskotéku. Pokud nabídneme nějaké ženě možnost nechat se otestovat, většinou jí ani nevyužije, protože se stydí před svými kolegyněmi. Tento podnik patří mezi ty hodně luxusní a je tam cítit bariéra toho, že většina z nich jsou cizinky. Terénní práce na ulici nebo s děvčaty u silnice, je v podstatě úplně jiná. Prostituce tam se nedá vůbec srovnat s tím, jak to funguje v SYDNEY.“

Příloha 2: Přepisy rozhovorů s komunikačními partnerkami

V příloze jsou přepsány rozhovory, které sloužily k vyhodnocení výzkumu.

Komunikační partnerka 1 Nataša

Nataša žije v Čechách 5 let, a tak s námi u rozhovoru byla její kamarádka z podniku, která mi něco překládala a naopak Nataše překládala mé otázky.

„Natašo, tak jestli bych tě mohla poprosit o tvé vyprávění.“

„Moje rodina žije teda na Ukrajině. Tam mám taky domov, ale teď jsem ještě tady. Táta už nežije, ale mám tam maminku, sestru a hlavně syna. Když jsem byla malá, neměli jsme peníze. Bylo to těžké, ale táta pracoval jako dělník a tak občas něco vydělal. Sestra je starší a vždycky se o mě starala. Já jsem byla ta zlobivější a ona na mě dohlížela. Chodily jsme do stejné základní i střední školy. Střední škola byla obchodní, ale tu jsem nedodělala. Bydleli jsme v domě na vesnici, a když jsem pak chodila na obchodku, tak jsme se už měli dobře. Táta dostal lepší práci a se sestrou

jsme teda mohly jít na střední. Maminka nepracovala nikdy, starala se o nás. No a pak jsem potkala Alexandra a vdala se. To bylo hrozné (na hlase je cítit nervozita). Já jsem byla taková jeho služka, nic víc. Žila jsem s ním deset let a ty roky byly to nejhorší v mém životě. Alex mě dost bil, ale pak mlátil i našeho syna a na to jsem se nemohla dívat, tak jsem se s ním rozvedla. (Mlčí)“

„Natašo, můžu se zeptat, bil tě od začátku? Jak vypadal vůbec váš sexuální život?“

„Bil mě hned o svatební noci. Je jasný, že jsem s ním nechtěla proto nikdy spát, ale vždycky si to vynutil. Občas jsem v noci přemýšlela, že ho zabiju. Ale nikdy jsem to neudělala (slzy v očích). Po rozvodu jsem byla nějaký čas ještě na Ukrajině. Vrátila jsem se domů k rodičům a matka se starala o syna Alexe. No a já hledala práci. Chvíli jsem šila, ale tam to potom skončilo, tak jsem zase dlouho nic neměla. Pak přišla kamarádka, že v Čechách se dají slušně vydělat peníze. Tak jsem na nic nečekala, odjela a doufala, že seženu práci. Kamarádka tady dělala ve fabrice, seděla u nějakého stroje a motala součástky. Zkusila jsem to také, ale první dva měsíce mi nic neplatili. Byla jsem docela zoufalá, nevěděla, co mám dělat, neměla na nájem a pak přišla Lída, že dělá prostitutku v podniku, ať to taky zkusím. A tak jsem tady. Už pět let.“

„Můžeš mi teda přesně říct, co tě k tomu začít dělat prostitutku vedlo? A jak to vlastně všechno pokračovalo?“

„Byla jsem tady dva měsíce, doma nechala syna, kterému bylo 13, a neviděla ho. Neměla jsem peníze, neměla jsem kde bydlet. Takže to pro mě bylo vysvobození. V podniku jsem mohla hned bydlet, vydělávala jsem peníze a věděla, že pokud budu pokračovat, budu se moct vrátit brzo domů a starat se o Alexe. No, (chvíli mlčí) takže jsem tam přišla s Lídou a ta mi všechno vysvětlila, jak se zákazníkama a jak co chodí. Učila mě německy a pomáhala mi. Po asi dvou měsících práce jsem vydělala na letenky a vrátila se na měsíc domů. Přivezla jsem rodině docela dost peněz. Řekla jsem jim, že dělám ve fabrice a že se tu mám dobře. Takhle to je dodneška. Jednou za dva měsíce jedu na týden domů, přivezu jim peníze a pak se vracím. Alexovi je 18 a půjde na vysokou, stará se o něj máma se sestrou. S tátou se vůbec nevidá a já jsem ráda. On nám ani nic neplatí. Tady v Čechách znám akorát holky z podniku a klienty, takže o mé práci jinak nikdo neví. A doma by to ani zjistit nemohli. To by bylo špatné. Tady mám

pár svých stálých klientů a to je dobré. Víím, že vždycky práce bude. Ale přítel není žádný. To ani nechci. Plánuju se vrátit brzo zpátky, teď chci hodně pracovat, abych našetřila a mohla zaplatit Alexovi studia. Doma už pak můžu pracovat kdekoli, když si přivezu peníze z Čech. Tak uvidíme, co bude (pousměje se).“

„Já bych potřebovala, abys mi popsala tvou kariéru. Jestli máš z něčeho obavy, jestli si zažila někdy nějaké násilí a jak vnímáš tu roli prostitutky.“

„No, co ti mám povídat (povzdechne). Obavy moc ani nemám. Mě tady nikdo nezná, strach z klientů taky nemám, je tu s námi vždycky ochranka a to je dobré. Násilí bylo jenom u Alexe a to už je našťěstí pryč. Tady v podniku si to nikdo nedovolí. Víš co, necítím se dobře. Začátky byly hrozný, probřečela jsem celé noci a občas jsem nemohla ani pracovat, ale drží mě to, že se jednou chci vrátit domů, a tak víím, že pracovat musím. Stálí klienti jsou něco jako vaši milenci, takže to není tak hrozný, jako mít 5 cizích chlapů za jednu noc třeba. Docela to zvládám, ale drží mě jen domov a syn. Kdyby u nás byly lepší poměry a já uživila rodinu, nikdy bych tohle nedělala. Člověk si ale zvykne na všechno. Hlavně to beru jen jako práci. Tady jsem vždycky úplně jiná než třeba doma na Ukrajině nebo i přes den, když si povídáme s holkama.“

„Natašo, a existuje něco, čím si pomáháš? Myslím třeba alkohol nebo nějaké drogy? Máte tady k nim přístup?“

„Při práci piju víno, to je pravda. To mi pomáhá, cítím se uvolněnější. Drogy jsem zkusila, s jedním klientem jsme si dali kokain, ale jen kvůli tomu, aby sex byl lepší. Jinak tu ale k ničemu moc přístup nemáme a já ani nechci. Pořád věřím v to, že jednou začnu žít normálně. Ono pravda je, že člověk si rychle na peníze zvykne a utrácí, ale to dělají spíš ostatní holky. Já posílám peníze domů.“

„Přemýšlela jsi někdy o tom, že bys tady v Čechách mohla pracovat jinak? A víš o tom, že existují i organizace, které pomáhají holkám ve stejné situaci?“

„Já jsem zkoušela tenkrát tu fabriku a to bylo jediný, protože jinde by mě stejně nevzali. Neuměla jsem ani slovo česky a dneska taky dobře nemluvíím. Takže tenkrát jsem ani nic jinýho dělat nemohla. No a sem občas někdo chodí, nabízejí nám zdarma testy na nemoci. Tak toho jsem jednou využila. Jinak letáky tu občas nechávají, já je nečtu.“

Komunikační partnerka 2 Lenka

„Tak já ani nevím, kde začít. Vždyť toho o mě víš docela dost, ne (úsměv)? Takže naši se přistěhovali do Čech za práci. Mamka dělala ve fabrice a táta taky. Našli si tu byt a pak mamka otěhotněla. A narodila jsem se já (úsměv). Jsem jedináček, naši víc dětí nikdy nechtěli. Naše rodina žije na Ukrajině, takže jsem svou babičku a dědu viděla jen párkrát v životě. Moc jsme tam nejezdili. Já jsem začala chodit normálně na základku a pak jsem nevěděla, kam dál. Táta vždycky chtěl, abych si udělala vejšku, ale mě učení nebavilo, takže já jsem měla jasno. Šla jsem na střední zdravotnickou školu a to byly galeje. Táta mě pořád cepoval, abych se učila, ale mně se nikdy moc nechtělo. Škola mě nebavila, ale věděla jsem, že mi nic jinýho nezbyde, než odmaturovat, jinak mě táta zabije. To vypadá jako by byl nějaký tyran, co (smích)? Ale ne, spíš jen vždycky chtěl, aby ze mě něco bylo a já mu to nikdy nesplnila. No jo, no, nedá se nic dělat (povzdech). No a kde jsme to skončili? Jo, u školy. Tak jsem odmaturovala a šla na pracák. Tam pro mě nic neměli, hlavně kdekoli vyhlásili volný místo na zdravotní sestru, tak chtěli praxi. Tu já samozřejmě neměla, takže přijímacích pohovorů jsem absolvovala několik, ale buď chtěli bakaláře anebo praxi. Tak jsem dva roky seděla doma, dělala různě po barech a pak přišla kámoška (ironicky se pousměje). A taková ta klasika. Řekla mi, že jsem docela hezká a že bych toho měla využít. Nejdřív jsem vůbec nechápala, co mi tím chce naznačit, ale pak se rozpovídala o tom, jak taky neměla práci, jak neměla kde bydlet a šla šlapat. Vyprávěla mi, že začala inzerátama a to jí docela vynášelo. Pak ale našla podnik, kam dojížděla a to prej vyneslo víc. Řekla mi, ať to taky zkusím. Nejdřív jsem to zavrhla, protože jak víš, naši žijou neustále svou myslí na Ukrajině a už takhle jsem byla nepovedený dítě, který nemá pořádnou školu, ani práci. To, že jsem dělala po barech, nemohli rozdejchat docela dlouho, ale smířili se s tím. Věděla jsem, že jestli mi přijdou na tohle, tak jsem skončila. Prostě ta naše přísná výchova a ukrajinský normy jsou úplně jinde než tady v Čechách. Tak jsem chvíli přemýšlela a pak se zeptala Katky na podrobnosti. Věděla jsem, že musím začít buď na ulici, nebo v nějakém podniku. Jenže problém číslo jedna, co říct našim. Tak jsem jela

jakoby nejdřív na víkend za kámoškou Ká'ou. Ta mi řekla, že si to můžu jen zkusit a kdyby se mi to nelíbilo, dělat to nemusím. Měla pravdu. Přijela jsem do podniku, vyzkoušela to a řekla, že nic takovýho dělat nikdy nebudu. Ne že bych měla nějaký špatný zážitky nebo tak, ale prostě žila jsem celý život v představách svých rodičů, že si najdu přítele, ten mě okamžitě požádá o ruku, on bude můj první, maximálně druhý kluk a budu s ním navěky šťastná. A v podniku (údiv)? Za ten první víkend, za dva večery, jsem měla hned 8 klientů. To pro mě bylo těžký. Jenže když jsem si za víkend přivezla domů něco kolem 16 000, měla jsem jasno. Nechtěla jsem už bydlet s našima, cítit naši kulturu, řídit se podle ukrajinských norem a zvyků a být na nich závislá. Prostě jsem se po měsíci rozhodla, že to půjdu dělat. Naši si dodneška myslí, že jezdím do kasina. Párkrát jsem se tam byla aspoň podívat, abych jim měla vždycky co vyprávět, když se jednou za měsíc vrátím domů. Mám to přes celou republiku, takže jezdím jednou měsíčně a našim to stačí. Víím, že se sem nikdy podívat nepřijedou, ani pořádně neví, kde to je, nikdy jsem jim to vlastně neřekla (smutný výraz). Jako tohle mě mrzí dost no, hlavně kvůli nim. Já jsem si na to už zvykla, hlavně za ty peníze, se to fakt dá vydržet, ale před nima se cítím strašně provinile. Prostě jako bych je podvedla, zklamala. Naštěstí se posledních pár let vidáme opravdu jen pár dní v měsíci, tak jsem ráda, že si nemusím moc vymýšlet. Pořád se mě ptají na přítele, jestli někoho mám, jestli bych se nechtěla vdát už, kde bydlím, atd. Prostě tohle se nesmí nikdy dozvědět (mlčí).

(Úsměv), sakra, to jsem se rozmluvila, co? Tak já nevím, co ještě potřebuješ vědět?“

„Leni, všecko (úsměv). Tak zajímalo by mě, jak to vidíš do budoucna, co tvoje kariéra, jaké máš třeba zážitky s klienty, jestli si někdy zažila nějaké násilí, jestli víš o tom, že existuje sociální práce, různé organizace, které se prostituujícími osobami zabývají a pomáhají.“

„No tak jednoznačně víím, že s touhle prací brzo skončím. Můj cíl, ten jsem ti vlastně ještě neřekla, je našetřit peníze, koupit byt, auto a najít takovou práci, abych se poskromnu užívala. A ten už bude splněnej. Já jsem nechtěla viset rodičům na krku, tak jsem si tady odpracovala pár let v podniku a mám docela našetřeno a už rozjždím i koupi bytu a auta. Samozřejmě hledám byty poblíž rodičů, abych tak trošku splnila tu

jejich představu o skvělé dceři. Jen musím sehnat tu práci, abych se užívala. Ale vím, že kariéra končí a to je dobře. Násilí se mi naštěstí vyšlo. Tady jsme pod ochranou, tak je to dobrý, ale holky, co začínaly na ulici, s tím mají zkušeností dost. Občas něco vypráví, tak se člověk nestačí divit. No a kariéra (úsměv)? Je to pořád dokola, noční život, přetvářka, hraješ si na někoho jinýho a celkově jsem tady úplně jiná. Už jsem si na tu roli tady zvykla, tak nevím, jaký to bude, až v podstatě vylezu ven, ale snad to budu já, zase jako dřív. Já jsem se tady dobrovolně zavřela a jen pracuju, aby byly peníze, tak je to v něčem docela snadný. Nemusím se pořád jakoby přepínat, jako holky, co jezdí každé tejden domů, ale zase jsem odříznutá od světa a celkově, nejsou tu žádný možnosti. Nenajdeš tady normálního chlapa, máš jich už plný zuby, takže vztah fakt nepotřebuješ. S tím, co mám našetřeno, si pár let v pohodě vyžiju. To byl můj cíl. Je fakt, že probrečených nocí bylo dost, psychicky jsem na tom taky nebyla chvílema dobře, ale čím víc cejtím v kostech konec, tím víc jsem pozitivní a už na to koukám v podstatě jako na minulost. Ještě ses ptala na ty organizace, vid'? Chodí sem jeden pán s paní, nabízejí nějaké služby, ale moc se s nima o tom nikdy nebavíme. No a ještě něco tě zajímá (úsměv)?“

„Leni, máš z něčeho obavy? Jak tady v podniku tak v budoucnu? Až toho necháš?“

„Tak o ochraně jsem ti říkala už minule, tady se prostě kondom používá při všem. Bych se nedivila, kdyby je za chvíli klienti fasovali u vstupu (smích). Ne, promiň, teď vážně. Já jsem vždycky byla trochu hypochondr, víš co, vystuduješ zdravotní školu, tak víš, jaký následky můžou bejt, ale to nesmíš při práci řešit. Musíš spoléhat na ochranu kondomu a modlit se, že nerupne (smích). Občas jsem měla teda strach z nemoci, ale naštěstí mě to zatím nikdy nepotkalo, tak jsem ráda. Jinak vždycky tě napadne možnost, že tudy pojede a zastaví se nějakéj známej, ale to se mi taky nestalo, takže si připadáš opravdu jak v jiným světě, kde nikoho neznáš, nikdo neví, jak se vlastně jmenuju, odkud jsem, prostě co nepovíš, nikdo neví. To mi vždycky tu práci usnadňovalo. Tady jsem Lenka, ale doma to zase budu já (pousměje se). Dám si vždycky nějakýho panáčka a už to jde snadno. No a v budoucnu jediný, co mě trápí je ta práce. Budoucímu příteli tohle nikdy neřeknu. Prostě jsem dělala v kasinu a hotovo. Vydělala jsem si peníze a budu žít přítomností, vím, že dozadu se koukat pak už nemůžu. Možná bude ze začátku problém

v sexu s partnerem. Přece jen, pár chlapů jsem tu měla (smích), takže budu muset hrát nezkušenou, aby jednou nějaký můj budoucí manžel nic nepoznal. Ale tohle teď neřeším. Možná kdyby jsme se někdy potkaly za pět let, tak ti pak povím (úsměv). Ale to se nestane, protože až odejdu, slehne se tu po mě zem, jak se říká. Ale Janičko, tohle už ti musí stačit, ne (úsměv)?“

„Stačí Leni, tak ti děkuju za spolupráci. Moc si mi pomohla.“

Komunikační partnerka 3 Anička

Anička je žena, kterou znám 2 roky. Díky osobnímu přátelství právě s Aničkou jsem měla možnost nahlédnout do problematiky podnikové prostituce a kontaktovat komunikační partnerky.

„Janičko, tak o mojí mamince jsem ti vyprávěla už, ne? Žily jsme spolu v Moldávii v malém domečku a byly spokojené. Tátu jsem nikdy nepoznala, maminka mi nikdy neřekla, kdo to je. Sestru ani bratra nemám. Takže celé dětství jsem prožila s maminkou. Ona pracovala jako dělnice a já chodila do školy. Chodila jsem na střední a pomáhala mamince o víkendu na brigádách. Pracovaly jsme spolu na poli u jednoho statkáře. Vždycky o mě měla velký strach a nikam mě nepouštěla. Takže jakmile jsem v osmnácti vyrazila na diskotéku, našla jsem tam hned chlapa a zbytek už víš (mlčení). Vdala jsem se s ním po pár měsících a odstěhovala se od maminky. Pracovala jsem chvíli v Moldávii, ale tam nebyly vůbec žádné peníze. Manželství neklapalo, tak jsem se ještě v osmnácti rozvedla a bylo jasné, že tam nemůžu zůstat. Manžel na mě byl hodně našťvaný, jeho rodina taky a maminka z toho byla nešťastná. Odjela jsem do Čech a začala s kamarádkou pracovat ve fabrice na severu Čech. Bydlely jsme spolu 10 let v jednom motelu, kde jsme platily nájem 5 000 Kč za měsíc na osobu a výplatu jsme měly 6 000 Kč. Pracovaly jsme 12 hodin denně a jednali tam s náma hrozně. To bylo mých asi nejhorších deset let. Neměla jsem peníze, nemohla jsem odjet domů. Deset let jsem neviděla maminku, jen jsme si volaly. Letenka tam stojí 20 000 a mě zbývalo každý měsíc jen 1 000 Kč. O víkendech jsem si přivydělávala uklízením, práci za barem nebo jsem i hlídala děti. No a jedné ženě jsem hlídala děti vždycky přes noc. Jednou jsem se jí zeptala, co dělá, a protože jsem pro ni pracovala už dva roky, svěřila se mi s tím, že

chodí do podniku. Popsala mi, jaká ta práce je, kolik si vydělá a mě najednou napadlo, že tohle je možná cesta, kterou se po těch deseti letech strávených v Čechách vydám. Já jsem v tu chvíli byla úplně na dně. Ty peníze, které jsem musela platit a výplata, to prostě nešlo dohromady. Měla jsem už i nějaké dluhy u svých známých, protože jsem s tak málo penězma nemohla vyžít. Věděla jsem, že to chci zkusit, lákaly mě ty peníze. Nechtěla jsem to ale dělat na severu, kde by mě mohl někdo poznat, tak jsem hledala příležitosti jinde a věděla, že pohraničí je na tuhle práci nejlepší. Na blind jsem se sebrala, vzala si dovolenou a odjela. A tak jsem se dostala sem. Přišla jsem se zeptat na práci a už jsem jí měla. Během té krátké dovolené jsem si vydělala asi 20 000. To byla moje výplata pomalu za 4 měsíce. Dala jsem teda výpověď, odstěhovala se z motelu a začala bydlet v podniku. No a pak už to, Janičko taky znáš, pracovala jsem, vydělala si, jela za maminkou, byla jsem šťastná, že jí vidím a zase se vrátila zpátky. Zase jsem par nějaký rok pracovala, vydělala a koupila byt na severu. Pak jsem si koupila i auto. Několikrát sem za mnou přijela i maminka. To už byla nemocná. Nevím přesně, co jí je, ale odcházejí jí prej orgány. Ona mi to nikdy nechce moc říct. Tak jí posílám peníze, protože se sama neuživí, ale to je tak malá částka na ty poměry tady, že je mi líto, že pro ní nemůžu udělat víc. Maminka to neví, že pracuju tady. Když přijede, jsme vždycky u mě, jedeme spolu do lázní, užíváme si to. Vždycky jí našetřím na letenku a pozvu jí sem. Vidáme se tak dvakrát ročně. Jednou jede ona sem a pak já tam. No, Janičko a to je můj život (úsměv).“

„Aničko, ještě mi pověz o Martinovi a o klientech tady.“

„No tak klienti jsou tu dobrý, vždyť víš, mám jich hodně stálých. Jeden za mnou jezdí každý víkend, druhý každou středu a pak jich ještě pár mám, co jezdí často. No a jsou i noví, který sem přijedou, tak si jdu popovídat a pak jdu pracovat (úsměv). A to už jsem ti taky říkala, že je to prostě pro mě jen jako práce a i když to nedělám ráda, tak se jinak uživit vlastně neumím (smutek). Ale Martin, toho si vážím, ale není na život. Teď odjel pracovně do toho Finska a už se nevidíme.“

„Jo, to si říkala, ale pověz mi, jak to s ním začalo a tak (úsměv).“

„Jo vlastně, promiň, Janičko (smích), tak od začátku. Martin byl můj stálý klient, jezdil sem za mnou denně, vozil mi plno dárků a pak mě začal zvat i na výlety. Byli jsme

spolu v lázních, v hotelech, prostě vždycky chtěl, abych si vzala ve dnech jeho volna volno i já a jeli jsme. No a pak mi asi po půl roce nabídl, abych s ním žila a nechala téhle práce. Janičko, ze začátku jsem byla šťastná, vždyť víš, ale pak to nebylo dobrý. On hodně cestoval a já jezdila s ním. Nechala jsem práci v podniku, jela s ním na 3 měsíce do Thajska, on tam pracoval a já si v podstatě jen užívala, ale i to tě přestane bavit. Byla jsem všude vždycky hodně sama. Pak jsme žili chvíli ve Finsku, tam se mi líbilo moc. Příroda a chaty, kam jsme jezdili, to bylo super. Pak jsme bydleli zase tady u mě v bytě, když měl Martin práci v Čechách. Jenže on je už starší pán a já chci dětičky a to by nešlo. On mě chtěl spíš jako takovou partnerku a ne tu ženu s rodinou. Děti už má a ty maj zas svoje rodiny a je jasný, že v jeho věku už se mnou děti nechtěl. Letos mu bylo 55 a to už je moc. No a pak mi řekl, že rozjíždí s firmou podnik ve Finsku a že tam musí i bydlet, tak jestli chci, mám jít s ním. A Janičko, i když mi s ním bylo krásně, měla jsem plno peněz a všeho, nešla jsem. Rozloučili jsme se a on odjel do Finska a já se vrátila do SYDNEY. Mrzí mě to, ale přece jen já chci ještě tu rodinu a začít konečně jinej život, normální. Ve Finsku bych se asi zbláznila. Neznám řeč, znám jen Martina a co bych tam dělala, nevím. Ještě ke všemu bez dětí. Tak jsem zase tady (smutný pohled).“

„Aničko a alkohol, drogy a tak? A co kariéra? Obavy z něčeho máš? Jak to vidíš do budoucna?“

„No, Janičko, tak jak víš, už se snažím tolik nepít. Dřív jsem vypila třeba tři, čtyři flašky vínečka za večer. Pomáhalo mi to, abych mohla pracovat. Kromě marihuany jsem ale drogy nikdy nezkoušela. Toho se bojím. Obavy mám z toho, co bude. Tady v podniku strach nemám z ničeho, s holkama je to docela dobrý, akorát se mě teď pořád vyptávaly, co se stalo, že jsem se vrátila. Klienti jsou v pohodě a všechno je docela dobrý. Bojím se ale toho, že až se odstěhuju nahoru, že neseženu práci. Tenkrát jsem neuměla česky, ale teď mluvím dobře. Já jsem na úřadu práce, takže občas mi tam i nějakou nabídku ukáže, ale zatím mě nikde nechtěli nebo už měli místo obsazený. Tak kdyby se něco našlo, je jasný, že se hned vrátím na sever. Ted' se chystám na měsíc k mamince a až se vrátím, tak to pak budu řešit.“

„A ještě mi řekni, jak vnímáš, Aničko sociální práci, myslíš, že bys nemohla najít pomoc třeba u nějaké organizace nebo co vůbec na úřadu práce?“

„Na úřad chodím vždycky pravidelně na schůzky. Občas mi tam něco najdou, ale to se stává málokdy. Většinou nemají nic. Ta práce, co mi nabízejí, bývá vždycky tak za 10 000 a to je málo. To bych zaplatila akorát zálohy v bytě a za zbytek bych se neuživila. A organizace, to nevím, nějaké letáčky tu jsou, ale to mě moc nezajímá.“

Komunikační partnerka 4 Sandra

„Sandro, tak mi prosím vyprávěj o tvém dětství a studiu a kariéře prostitutky.“

„No, takže jsem z rozvedené rodiny. Táta nás jako malý pořád řezal. Mámě to po pár letech došlo a po tom, co mi zlomil ruku o futra, se s ním rozvedla. Od té doby to pak už bylo docela fajn. S mladší segrou vycházím dodneška dobře. Mamka je inženýrka a pracuje jako manažerka jedné firmy, takže bylo jasné, že z nás bude chtít taky jednou něco mít. Takže jsem po základce šla na gympl a pak na vejšku. Letos bych měla končit, tak jsem docela ráda, už mě to nebaví, ale víš co, musím, kvůli mámě. Jinak dětství bylo docela fajn. Byla jsem typická pubertáčka, chodila na diskotéky a bavila se v rámci veškerých norem. Nikdy jsem nekouřila, nikdy jsem neměla po alkoholu okno a nikdy nefetovala. To mi naštěstí zůstalo dodneška (úsměv). Přišly první prázdniny a já hledala brigádu. Měla jsem Prahy plný zuby, tak jsem koukala i po práci v jiných krajích. Na gymnplu jsem měla němčinu, a tak mě samozřejmě hned zaujala nabídka barmanky v kasinu u hranic s Rakouskem. Zavolala jsem, poslala životopis, přijela na pohovor a vzali mě. Celé dva měsíce jsem teda pracovala v kasinu a líbilo se mi tam. Až teda na otravný Turky, který mi dost často nabízeli peníze za sex. Tím, že jsem tam i přes prázdniny bydlela a mívala i dost volna, dostala jsem se i ven (smích). Jezdila jsem na výlety po kraji, vzdělávala se a pracovala. Jednou jsme o volném víkendu trošku poseděli a popili s kolegama a protože už bylo všude zavřeno, šli jsme se podle nich pobavit do jednoho z místních podniků. A tak jsem byla prvně v životě v SYDNEY. Za barem byla jedna slečna, a jak byl víkend, plno lidí, moc nestíhala. Dala jsem se s ní do řeči a zeptala se na to, jestli by nechtěli někdy o víkendech pomoci. Když jsem měla volné víkendy, do Prahy jsem nejezdila a v podstatě se nudila. Řekla, že se zeptá šéfa, já jí tam na sebe nechala kontakt a nějak jsem to ani neřešila. Druhý den volal šéf, že by mě tedy na víkendy přijal. No a to byl v podstatě můj začátek. Zbýval mi měsíc do konce

prázdnin a já střídala práci v kasinu a v SYDNEY. Začala škola a v kasinu jsem skončila, ale za bar do podniku jezdila pořád. K prostituci jsem se dostala jednoduše. Jezdil tam za mnou jeden Rakušák, kterej mě pořád ukecával, ať s ním jdu na pokoj. Říkala jsem to kolegyni a ta se mi svěřila s tím, že to taky dělala a že si to můžu jednou zkusit a uvidím. V tu chvíli to pro mě bylo něco nepředstavitelného. Byla jsem barmanka a ne prostitutka. Doma žili v představě, že jezdím pořád do kasina. Kdyby zjistili, že dělám barmanku v „bordelu,“ asi by to časem kousli, ale že i „šlapu,“ to by mě zabili. Vždycky jsem byla slušná, měla jsem do té doby jen pár chlapů a nedovedla si představit, že půjdu s někým za peníze. Jediná chyba byla, že ten Rakušák se mi prostě líbil. Po 3 měsících, co tam proseděl víkend, co víkend, se ve mně něco zlomilo a šla jsem. No, (mlčí), nebylo to úplně nejhorší, ale pak ti můžu říct, že jsem probřečela celou cestu domů. Už jsem se tam ani nechtěla vrátit zase na víkend za bar. Prostě jsem to brala jako osobní selhání, že jsem zklamala a zničila všechno, co jsem na sobě měla ráda. Neměla jsem k sobě úctu, moje hrdost byla pryč. Ale každopádně jsem se tam vrátila, pracovala dál za barem a před nástupem do práce jsem každé víkend souložila s Rakušákem za peníze. Za barem jsem měla 1 000 Kč za den. Za jeden sex, kterej byl se vším všudy hodinovej 3 000 Kč. A jako peníze jsou fakt bohužel svině. Já jsem si na to docela rychle zvykla a pak se to celý nějak zvrtilo a začala jsem jezdit už jen jako sexuální pracovnice. No, (úsmev) A takhle to teď táhnu už pátej rok vlastně. Nejezdím tam teda pravidelně, ale 2krát až 3krát za měsíc tam jedu na víkend. Vydělám si slušný peníze a na tu práci jsem si už docela zvykla. Dá se to zvládnout, když máte vidinu toho výdělku. A co mi dost pomáhá, je to, že jsem tady prostě úplně jiná. Jsem daleko od domova a v práci jsem jiná osobnost s jinýma hodnotama a popravdě je to dost o herectví. Občas mě napadne, jestli sem náhodou nepřijede někdo, kdo mě zná, ale pořád je to docela daleko. Teď budu ve škole končit, takže předpokládám, že si najdu normální práci v Praze a sem už nepojedu. Mám něco našetřeno, takže s pravidelným měsíčním příjmem to už půjde snadno. No, (úsmev) a ještě toho chlapa a mám se dobře. Jako když vidím, že některý holky tady jsou několik let v kuse, nikam jinam se v podstatě nedostanou, tak to bych asi nezvládla a nedivím se jim, že už nemaj náladu na chlapy.

V tomhle já mám výhodu, že je to jenom víkendová záležitost. Takže ti teď vlastně ani nedokážu říct, jak dlouho to ještě budu dělat. Všechno ukáže čas (mlčí).“

„Sandro a co ten Rakušák? Jezdí pořád? Jak to s ním dopadlo? Setkala ses tady někdy s násilím?“

„Hele, Rakušák už nejezdí dlouho. Naposled tu byl před rokem asi. No a pak si našel nějakou slečnu a už nepřijel. Po mě chtěl vždycky jenom sex, já bych ani s žádným klientem nikdy nic víc neměla. Prostě jsem taková, že nechci, aby můj budoucí partner byl z podniku. Chci někoho jakoby normálního (smích). Jednou mi jeden chlap nadával, že jsem kurva, ať dělám to, co chce on a že na nějaký moje pravidla kašle. Tak jsem zavolala ochranku a vyvedli ho ještě dřív, než by stačil něco zkusit.“

„A ještě mi prosím řekni, jestli ses někdy setkala s nějakou sociální pracovnící, která by tady nabízela holkám pomoc nebo poradenství. Jestli třeba víš, kam se obrátit, když bys s tím chtěla skončit.“

„Tak samozřejmě ty organizace znám, v Praze máme Rozkoš, pak vím, že La Strada pomáhá holkám a tak, ale já jako nikdy žádnou pomoc nepotřebovala, já to dělám dobrovolně a ani to na rozdíl od jiných holek dělat nemusím. Jsou tady takový, který pracují jen proto, aby uživily děti, nebo posílají peníze rodičům a ty asi ani jinou možnost nemaj. Jak sem jezdím jen o víkendech, tak jsem tu ani nikoho ještě nepotkala, ale vím, že se holky o něčem bavily. Já se tady s nikým moc nebavím, nemám ani chuť a v podstatě čas. O víkendech se tu dveře nezastaví, takže se věnuju hlavně klientům. Holky tu mezi sebou mluví hodně ukrajinsky a rusky, takže jim ani nerozumím. Takže tak (úsměv).“

Komunikační partnerka 5 Dáša

„Dášo, tak mi prosím vyprávěj, jaké bylo dětství, co teď s tím manželem, jak ses vlastně dostala k téhle práci a jak to vidíš do budoucna.“

„Dětství jsem měla takový normální. Chodila jsem do školky, pak na základku a nakonec jsem se vyučila kuchařkou. Naši byli vždycky v pohodě. Dodneška s nima vycházím dobře. Mamka je teď v invalidním důchodu, ale celý léta dělala kuchařku ve škole. Táta je zedník. Mám ještě bráchu, ten je starší a moc se nevidáme, bydlí

s rodinou daleko od nás. No, po škole jsem šla dělat pomocnou kuchařku do jedné restaurace a tam jsem pracovala dva roky, pak mě povýšili a zůstala jsem tam vlastně deset let. No, ve dvaceti jsem se vdala, otěhotněla a pak znova a měla dvě děti. Během deseti let manželství jsem byla šťastná a nic mi nechybělo. Před třema rokama jsem zjistila, že manžel hrál automaty. Popůjčoval si, kde mohl, u kamarádů, u bank a i u nějaký lichvářský mafie. Dozvěděla jsem se to tak, že jsem mu našla dopisy od exekutorů. Pak mi všechno vyklopil a já zjistila, že ten můj chlap dluží něco přes dva miliony. No, jako myslela jsem, že ho zabiju a pak radši i sebe (zlost ve hlase). Jenže já jsem s ním kvůli dětem zůstala a snažím se to nějak splácet. On mi s tím teda pomáhá, takže jsem ráda, že se trošku snaží. Bydlí s dětma u mých rodičů a mamka se stará o děti. Já jezdím domů docela často naštěstí. Jednou za 14 dní přijedu tak na 3, 4 dny domu, abych byla s dětma. Takhle to táhnu vlastně už tři roky. Doma si samozřejmě myslí, že pracuju v Rakousku. Kousek od hranic jsou lázně a tam jim tvrdím, že dělám. Nikdo to o mně neví. Manžel mě jednou při hádce zmlátil, ale mamka mě slyšela křičet, tak mezi nás vběhla tenkrát a profackovala ho. Řekla mu, že jestli na mě ještě někdy šáhne, půjde z domu. Naštěstí se to od té doby nestalo. Děti jsou na manželovi opravdu závislé. Pořád se ptají, kdy už tatínek přijde z práce. Takže po tom šoku, kolik musí splácet, jsem se svěřovala kamarádce, která mi samozřejmě radila, ať jdu od něj pryč, ale když věděla, že touhle cestou neuspěje, tak mi povídala o její známé, která dělala v podniku a zaplácla tenkrát takhle nějaký svoje dluhy. Dala mi na ní kontakt. Sešly jsme se, ona mi povídala o tom, kde pracovala, jaký to je a já se to rozhodla zkusit (smutný tón hlasu). Takže něco už je splacený.“

„Dášo, jak to vidíš dál. Ty to chceš dělat, dokud to nesplatíš?“

„Ať je manžel sebevětší vůl, já ho pořád asi miluju a nejspíš s ním zůstanu, takže jak říkáš, dokud to nesplatím, budu pracovat tady. Radost z toho nemám, je mi dost smutno po dětech, ale dělám to hlavně taky kvůli nim. Tátu milujou. Já věřím tomu, že to jednou bude zase jako dřív. Že budeme šťastní.“

„Dášo, jak s holkama tady řešíte zdravotní a sociální pojištění? Setkala ses někdy se sociální prací, kde vám nabízeli třeba pomoc nebo nějaké služby?“

„Tak studentky to neřeší, hodně holek je na pracáku a zbytek si to platí buď sami, že jsou jakoby ženy v domácnosti nebo maj známý ve firmě, která to za ně platí, a oni jim to pak dávaj. Kdybysme si to neplatily s holkama, tak nemá cenu vůbec o nějaké budoucnosti jinde přemýšlet. Takhle můžem k doktorovi a holky ví, že kdyby našly chlapa a měly rodinu, tak bude aspoň mateřská. Jinak já jsem si musela zjistit i rakouský zákony, abych všechno věděla, kdyby se mě doma ptali. Takže jim vždycky tvrdím, že jsem zrovna třeba dostala rakouské přídatky na děti a tak. Je to hrozný. Mám strach, aby se to někdo ze známých někdy nedozvěděl. To by byl můj konec. Pro jistotu tady nosím vždycky paruku. Jo a jednou jsem tu zažila dva lidi, co se bavili s barmankou, nabízeli vyšetření, ale já jsem k nim nešla, ani jsem si nevzala ty jejich letáky. Tím, že se tady všechno dělá přes kondom, nemám ani strach z nemoci.“

„A co tvoje kariéra? Jaké máš třeba zážitky? Piješ někdy při práci nebo si nějak jakoby jinak pomáháš?“

„Myslíš drogy? S klienty si vždycky drink dám a než jdu jakože na scénu, polknu flašku vína. Doma pak ale nepiju vůbec. Tady mi to pomáhá. A zážitky s klientama? Ani super, ani hrůza hele. Ty, co jsem měla, se ke mně vždycky chovali slušně. Dokonce sem za mnou jeden jezdil jeden čas každěj den. Strašně mě chtěl odsud dostat a být se mnou, ale já jsem s ním ani nikdy nešla nikam jakoby na rande. Prostě mám svojí rodinu a nechtěla jsem se zapléct ještě se zákazníkem. On o mně všechno věděl, chtěl mi pomoci, ale já jsem mu pak řekla, až už radši nejezdí a od té doby nepřijel. Jinak jsem nezažila nic extra zajímavého. Snad to bude všechno brzo za mnou.“

Komunikační partnerka 6 Draha

„Drahuš, tak mi prosím také pověz, jaký byl tvůj život a co tvoje kariéra.“

„Já pocházím ze Slovenska. Do Čech jsem se dostala tenkrát s mým přítelem, který byl Čech, a začala jsem tady s ním žít. Doma jsem neměla ani práci, tak to bylo fajn. Tady jsem dělala prodavačku v jednom supermarketu. S přítelem jsme se pak nějak nepohodli, rozešli se a já tady zůstala. Pronajala jsem si sama garsonku a pořád byla v práci. Nemohla jsem se uživit, tak jsem si přivydělávala o víkendu po barech jako barmanka. V baru jsme měli i tanečnice a jedna z nich mi vlastně o SYDNEY vyprávěla.

Jednou jsme se bavily o tom, jak se dostala k tancování a ona mi narovinu řekla, že dřív pracovala v podniku a teď, že už tam není, ale že tancuje. Zajímalo mně to, a tak jsem se jí ještě chvíli vyptávala a rozhodla se, že bych si to vyzkoušela. Kámoška mi teda popsala, jak kontaktovat podnik a pak to šlo v podstatě samo. Přijela jsem do SYDNEY a začala pracovat. Ze začátku jsem to moc psychicky nezvládala a utápěla se v alkoholu, ale pak jsem si zvykla (mlčí).“

„Řekni mi ještě prosím o svém dětství a o rodičích.“

„No, tak celou rodinu mám na Slovensku. Jednou za měsíc tam jezdím teď na návštěvy. Máma pracuje jako prodavačka a táta je truhlář. Rodinu máme velkou. Naši bydlí ještě se strejdou na velkém statku. Rodiče si myslí, že dělám pořád prodavačku. Nikdo to neví. Sourozence mám tři. S těma jsem taky v kontaktu. Jako malá jsem teda vyrůstala na statku, kde jsme měli plno zvířat a to mě vždycky bavilo. Chodila jsem na základku a pak se vyučila prodavačkou. Poznala jsem bývalého a pak odešla sem.“

„A co tvoje kariéra? Jak to pokračovala, po tom, co jsi začala dělat v podniku?“

„No, pět let jsem vlastně dělala tuhle práci, bydlela v podniku a občas jela domů, na Slovensko. No a jak říkám, na práci jsem si zvykla a šetrila peníze. Pak sem za mnou začal jezdit jeden Němec a byl jenom mým zákazníkem. Po půl roce jsme se začali scházet i mimo podnik a už to mezi náma bylo úplně jiný. Nebyla jsem jeho milenkou, ale spíš přítelkyní. Nakonec to dopadlo tak, že jsme spolu začali chodit a přestěhovala jsem se s ním do Německa. Tam jsem vlastně nemusela vůbec pracovat, protože měl plno peněz a já se starala jen o domácnost. Byla jsem docela šťastná a ani mi nevadilo, že jsem se vůbec nevidala s mojí rodinou, neměla jsem tam žádné přátele a ani práci. Zvykla jsem si na luxus s ním a byla jeho partnerka. Po roce jsme dokonce uvažovali o dítěti. Jenže pak se z něj vyklubal pěkný hajzl. Vždycky, když se napil, mi vyčítal mojí bývalou práci a pořád mi nadával do kurev. Já neříkám, že jsem kurvou nebyla, ale tak minulost měl hodit za hlavu a měli jsme žít tím, co je. Pak mě začal i mlátit. Po dvou letech jsem od něj odešla a vrátila se do podniku. No a teď jsem tady zase.“

„Proč si se vrátila sem? Nechtěla si jít třeba na Slovensko? A jak to vidíš dál?“

„Víš co, to nešlo. Dva roky jsem domů jen volala a najednou jsem tam měla přijet a říct, rodino, jsem tady, tak se všichni zblázněte, sežeňte mi práci a bydlení? To by asi

nebylo dobrý. Takže samozřejmě mám v plánu se vrátit na Slovensko. Tady už mě nic nedrží, ale teď si chci ještě něco vydělat. Hlavně chci zase trošku vybudovat doma nějaký vztahy. Jak jsem říkala, teď se snažím tam jednou za měsíc přijet, ale není to zatím ještě ono. Až bude ten správný čas, vrátím se domů.“

„Ještě se tě zeptám, jestli využíváš té terénní sociální práce, která tady je, jestli se necháváš pravidelně testovat nebo jestli si někdy využila jejich pomoci i jinak.“

„Jako pár holek se nechává testovat. Oni nabízejí i nějaký služby. Vím, kam se i obrátit, kdybych potřebovala, viděla jsem jeden dokument v televizi, máme tady i nějaký letáky, ale jak říkám, nejsem ještě taková troska, abych to potřebovala.“

Komunikační partnerka 7 Lída

„Lído, tak mi prosím řekni něco o tvém dětství, o rodině, práci a o tom, jak ses dostala k práci prostitutky.“

„Tak já jsem žila do 26 let na Ukrajině. Moji rodiče jsou oba učitelé a bydlí v malém městě na ukrajinských hranicích. Bydleli jsme ještě s tetou, matčinou sestrou, a ta mě naučila už jako malou trošku Česky. Vystudovala jsem vysokou, samozřejmě pedagogiku. Pak jsem se zamilovala do mého přítele a začali jsme spolu žít. Přítel pracoval v jedné firmě a jezdil na montáže do Čech. Pak přišel s tím, že by měl možnost pracovat v Čechách, ale že bysme se tam museli přestěhovat. Samozřejmě jsem souhlasila. Česky mě trošku naučila teta a prioritou pro mě byl přítel, který sem chtěl. Nastěhovali jsme se do podnájmu a já hledala práci. Dva roky jsem nic pořádného nesehnala a už jsem z toho byla nešťastná. S přítelem jsme žili z výplaty do výplaty a já vyzkoušela párkrát práci ve fabrikách a to bylo strašný. A pak jsem jednou mluvila o týhle práci s Natašou. Tu jsem poznala přes přítele. Je to sestra jednoho z jeho kolegů a vydělává si sexem. Několikrát jsem to probírala s přítelem, a když mi nakonec řekl, že to bude tolerovat, tak jsem do toho šla. My si prostě věříme a tři roky nám to takhle prostě funguje. Takže je mi jasný, že hodně lidí by mě odsoudilo a nechápou nás, ale pro mě je to práce jako každá jiná. Nebaví mě to, to je jasný, ale sex s klientem je úplně jinej než milování s mým přítelem. Naše finanční situace se tím hodně zlepšila. Koupili jsme si byt a máme se dobře. Přítel ví o tom, jak to v podniku chodí, byl tam za mnou několikrát

a ví, že se nemusí ničeho bát. Všechno, co s klientama děláme, probíhá přes ochranu, a jak říkám, přijedu domů a jsem zase pořád ta Lída, kterou zná můj přítel. V práci jsem někdo jinej.“

„A jak to vidíš dál, Lído? Chceš pokračovat?“

„To jsme ještě s přítelem neřešili, takže nevím, ale v nejbližší době přestat neplánuju. Já to prostě беру asi jinak. Holky tady to berou taky jinak. Většinou to dělat nechtějí, ale jsou k tomu nuceny nějakou jejich životní situací. U mě to taky tak nejdřív bylo. Neměli jsme peníze a já jsem nás tím zachránila v tu dobu, ale teď už bych s tím mohla přestat. Jenže se přiznávám, že na peníze si člověk rychle zvykne a teď už se mi nechce snížit svůj životní standart. Sem jezdím, jen když se mi chce. Občas se tady neukážu ani 14 dní, a pak mi stačí pracovat zase jen o víkendy a mám vyděláno. Zatím to teda neřeším.“

„Lído, piješ při práci? Ještě se tě zeptám, jestli ses setkala někdy se sociální prací během pobytu tady v podniku?“

„Nene, já nepiju vůbec, ani nekouřím. Nepotřebuju to. Holky tady říkaly, že sem občas někdo zajde, nabízí jim testování. Ale já mám doktora tam, kde bydlím, takže jsem toho nikdy nevyužila.“

„A máš nějaké třeba negativní nebo i pozitivní zážitky z tvé kariéry tady?“

„Jak jsem říkala, беру to jen jako práci a doma mám přítele, takže i když jsem měla jednoho zákazníka, kterej za mnou pořád jezdil, nikdy jsem s ním nebyla jinde než v práci. Pak jsem mu ale i řekla, že mám přítele a že nemám zájem o nic víc. Negativní zážitky taky nemám. Tady je to pořád dokola, žádněj extrém jsem tu neměla. Ani dobrej, ani špatnej.“

„Ještě by mě zajímalo, nemáte v plánu s přítelem založit rodinu? Přeci jen si říkala, že je ti 36 let.“

„Nemáme, protože my děti mít nemůžeme. Takže proto vlastně žijeme i tenhle volnej vztah a neřešíme nic, protože víme, že nebudeme nikdy typická rodina. Adoptovat dítě nechceme, s tím, že nebudou, jsme se smířili a ani nám to nevadí. Já jsem je nikdy nechtěla a přítel taky ne. Proto mi ani nevadí tady pracovat. V těchhle podmínkách,

keré v podniku jsou, se tuhle práci dělat nebojím. Tak uvidíme, jak dlouho tu ještě budu (úsměv).“

Komunikační partnerka 8 Olga

„Olgo, tak tě poprosím, jestli bys mi mohla popsat tvé dětství, co se pak stalo a kariéru prostitutky“

„Dětství jsem měla normální. Se segrou jsme vyrůstaly jako nej kámošky a tak je to i dodneška. Naši pracovali oba v jedný fabrice a nikdy jsme se neměli extra dobře, ale bída taky nebyla. Naši mají učňák a já se segrou taky. Já jsem se vyučila kadeřnicí a segra servírkou. Chvíli jsem jako kadeřnice pracovala, ale pak se naši zabili (smutek v hlase). Měli autonehodu a nepřežili. Ségra je starší a převzala v tu chvíli jejich roli, obě jsme sice byly dospělé, ale snažila se to nějak zachránit, postarat se. Já jsem to nějak nezvládla a přestala chodit do práce. Propadla jsem drogám, to přiznávám. Ale teď už to mám dávno za sebou. Chvíli jsem teda fetovala a byla na ulici. Tam jsem měla i nějaké zákazníky prvně. Začala jsem tomu dost propadat a segra mi opět pomohla. Vzala mě zpátky domů, postarala se o mě a díky tomu jsme to zvládly. Jenže já jsem pak přišla na to, že jsem těhotná. Byla jsem zdravá a děti také, tak jsem donosila dvojčata. Otce dětí samozřejmě neznám. Dneska jsou Honzíkovi a Lidušce 4 roky a převážně se o ně stará moje ségra. Já dělám tady, abych nás uživila. Ségra teď nepracuje a já nás všechny vlastně živím. Tady v podniku ty peníze docela naskakujou, takže není těžký nás všechny uživit. Tady jsem teď vlastně skoro dva roky. Člověk si na to zvykne a dá se to dělat, když potřebuješ peníze, volba je jasná.“

„Olgo a jak si se sem vlastně dostala? Co tvoje kariéra tady v podniku?“

„Tak segra nikdy nechtěla, abych tu pracovala, ale já jsem děti ze začátku nezvládala. Vyhrabávala jsem se z těch drog a nebyla jsem schopná se o ně postarat. Teď je to dobrý, oni ví, že jsem jejich maminka a že pracuju pryč a funguje to. Z ulice jsem měla jednu známou, která dělala taky v podniku, ale jiným. Tenkrát mi o tom povídala, tak jsem se ani nemusela dlouho rozhodovat. Šla jsem se sem zeptat na práci a byla, tak jsem tady. Ono když už jednou ty svoje hranice překročíš a děláš to, tak to pak jde snadnějc než začínat odznova. Ségra mi tenkrát pomohla moc, takže jsem jí

vděčná. Věřím, že bude už jen líp. S dětma se náš vztah dost zlepšil a ségra při mě pořád stojí, tak jsem ráda. No a kariéra (úsměv)? Tak jako to nesmíš řešit. Tady jsem někdo a doma jsem máma. Pár klientů jezdí jen za mnou, ale nejsem tady tak často, aby z toho něco vzniklo a ani nechci. “

„A co tvoje budoucnost? Jak dlouho to chceš ještě dělat?“

„Já nevím, teď nám to takhle zatím vyhovovalo, ale popravdě byla bych ráda víc s dětma, to je jasný, jenže vím, že je sama neživím. Se segrou jsme nad tím dost přemýšlely a teď se nám jedna možnost rýsuje. Děti by měly nastoupit v září do školky, takže pokud bysme bydlely společně a našly si práci obě, už by se to dalo. Takže až je vezmou do školky, budu to pak nějak řešit. Taky se ale bojím toho, až si segra najde přítele, že se mnou nebude už bydlet a půjde si žít svůj život. Jsem na ní dost zvyklá, asi by mi to dělalo problém. Což ale teď neřeším. “

„Olgo, mohla by si prosím srovnat práci tady v podniku a práci na ulici? Jaké tam jsou rozdíly?“

„No, ulici už mám za sebou, takže se mi o tom mluvit moc nechce, ale něco ti řeknu. Teď už naštěstí nic neberu, nekouřím, ani nepiju. Ale když si vzpomenu, jaký to bylo na ulici, to se nedá srovnat. Tam je všechno jiný. Tady je to taková ta klasika. Si v podniku, jezdí sem převážně sorta slušnejch, bohatejch Rakušáků, vyděláváš si daleko větší peníze a je to mnohem bezpečnější. Na ulici jsem šla v podstatě s každým i za pár korun, jen abych měla na kokain. To bylo nejhorší. Občas už jsem neměla ani kondom, ale prostě jsem šla. To už bych nikdy neudělala. Na ulici je to o dost horší, ale to si přece dovedeš představit. Žádná hygiena, žádná kontrola, nic. Neříkám, že tady se mi to líbí, ale když teď občas vidím ty holky u silnice nebo na ulici, nejradši bych jim všem řekla, jakou dělaj chybu. Tady se k vám klienti chovaj pěkně. Jste spíše společnice, milenka sexuální bohyně, ale na ulici jste jen šlapka a špína a kurva. Už bych se tam prostě nikdy nevrátila a už se o tom ani nechci bavit. “

„Dobře, Olgo prosím ještě jednu otázku. Setkala ses při své kariéře se sociální prací a s pomocí nějakého terénního pracovníka?“

„Na ulici jo. Tam chodili každou středu. Vyměňovali stříkačky, rozdávali kondomy a nabízeli nám pomoc. To bylo fajn. Pomáhali, ale do ničeho tě nenutili. Sem chodí občas jeden chlap s ženskou, ale já se s nima nikdy nebavím.“